

KANDESTØBEREN

NOVEMBER 2012

22. ÅRGANG NR. 3

TEMA

GENBRUG

Hersker genbrugsstilen på IFSK?

Er én mands skrald en andens guld?

Storskrald i praksis: Kollektivt suboptimalt?

Finanskrisen, genbrug og meningen med livet

INDHOLD

3	Leder
7	Er én mands skrald en andens guld?
9	Den multikulturelle baggård
10	Finanskrisen, genbrug og meningen med livet
12	Sporløse statskundskabere
13	Hersker genbrugsstilen på IFSK?
14	Storskrald i praksis: Kollektivt suboptimalt?
16	7 ting, jeg ikke gider læse om på FB
18	9 skarpe til Kandidatforeningen
20	Kommentar til IP's svar: Fra 00-7
21	IP's svar: Kære 00-7
22	GoodBeirut - på studietur med PF
24	Billedreportage fra studieturen til Beirut
26	Uni-hva'-for-et-valg?
28	Reportage fra Barack Obamas kampagne
30	Reportage fra Mitt Romneys kampagne
32	Tip en 13'er: Det amerikanske valg
33	Hvordan vi omgås: Julefrokosten
34	Brevkanden
36	Praktikant i eurozonens Enfant Terrible
38	Fra sidefagsstuderende til gymnasielærer
40	Baggrunden for bilbomben i Beirut
42	1, 2, 3 - Sæt i gang!
43	Nyt fra Studienævnet
46	Publikationer
47	Retningslinjer

Sporløse statskundskabere

12

7 ting, jeg ikke gider læse om på FB # 17

Uni-hva'-for-et-valg?

26

LEDER

Opfølgning på oktobernummerets læserbrev

Oktobernummerets læserbrev vedrørende eksamensforløbet til sommereksamenen i International Politik har affødt en del spørgsmål om læserbrevet og Statsrådets annonce, som vi vil efterkomme i denne leder, da vi ønsker, at alle kan få mulighed for at få indblik i sagen. Først og fremmest modtog vi et læserbrev, som vi videresendte til IP-afdelingen, da det er god norm, at den berørte part får lov til at svare i samme blad. IP-afdelingen afviste læserbrevet, fordi de anså det som injurerende, medmindre vi trykte citaterne ved navns nævnelse. Derefter indkaldtes vi til et møde i fællesredaktionen, som også er bestyrelsen, der består af redaktørerne samt tre VIP og en TAP. De to fremmødte VIP'er gav udtryk for, at Kandestøberen ikke er et medie for personsager, hvorfor vi blev frarådet at sætte navne på, som IP forlangte, hvis det skulle trykkes. Disse udtalelser satte os selv sagt i et dilemma, hvor vi samtidig var i tvivl om vores redaktionelle beføjelser, fordi der ikke eksisterer redaktionelle retningslinjer eller lignende sager. Dette medførte, at læserbrevet efter aftale med skribenterne blev bragt i en revideret udgave. Efterfølgende henvendte Statsrådet sig med en annonce, som vi ikke så nogen grund til ikke at bringe.

Det er vigtigt, at denne sag bliver afsluttet på en god måde, da den unægteligt vil komme til at danne præcedens for videre sager af sin art. I den forbindelse har vi på side 47 udarbejdet et sæt redaktionelle principper for bladets indhold, som vi og fremtidige redaktører kan skele til. I henhold til disse retningslinjer skønner vi som redaktører, at læserbrevet burde have været bragt i sin oprindelige udgave. Ligeledes konflikter annoncen, ifølge vores overbevisning, ikke med retningslinjerne.

Vi ønsker fremover at opretholde en fri og åben debat, hvilket i vores optik er Kandestøberens fornemste opgave som institutblad. Vi håber ikke, at denne episode i fremtiden afskrækker nogen fra at skrive læserbreve – eller for den sags skyld at søge redaktørstillingen, når den tid kommer.

Mvh Julie & Charlotte

REDAKTIONELT

Redaktører:	Charlotte Brandsborg Julie Arrildt
Administrator:	Nina Hjort
Fællesredaktion:	Mads Leth Jakobsen Carsten Jensen Birgit Kanstrup Camilla Staniok
Adresse:	Institut for Statskundskab Aarhus Universitet Bartholins Allé 7 8000 Aarhus C
Kontor:	Bygning 1332, lokale 020
E-mail:	kanden@ps.au.dk
Hjemmeside:	www.ps.au.dk/kanden
Oplag:	800 stk.
Skribenter:	Amalie Østergaard, Maria Jakobsen, Jakob Rasmussen, Nicolai Svejgaard Poulsen, Niels Bjørn Grund Petersen, Anders Andreassen, Stine Nauta, Helene Lund Jørgensen, Hasse Heckmann, Bente Sine Justesen, Anders Kaack, Anders Nedergaard Lassen, Sophie Ødgaard Nielsen, Mariann Jensen, Charlotte Bernhard, Søren Riis Andersen, Søren Bonnesen, Louise Siv Ebbesen, Louise Riis Villadsen, Mariann Jensen, Anne-Mette Bonde, Frederik Lassere
Forside:	Charlotte Brandsborg & Laura Maarbjerg

November
2012

Aktiviteter

Frit Forum Århus

1. November

Jon Nordstrøm: Dansk Porno - 100 års historie om synd?

I sin bog præsenterer forfatter og fotograf Jon Nordstrøm den danske pornografis kulturhistorie fra slutningen af 1800-tallet til midten af 1970'erne. Oplev udviklingen, når Jon Nordstrøm belyser dette syndige emne...

6. November

Se det amerikanske valg hos Frit Forum Århus

Kom ned og oplev den amerikanske valgaften. Vi følger udviklingen frem til det endelige valgresultat kommer en gang i løbet af natten. Der vil blive serveret amerikansk-inspireret mad, snacks og øl! Her blandt andet oplæg fra to studerende, som har deltaget i Obamas valgkamp.

Valgresultatet er afgørende i international politik. Se afregelsen hos Frit Forum!

10. November

Generalforsamling i Frit Forum

Generalforsamlingen er Frit Forums øverste myndighed, hvor du som medlem har mulighed for at få indflydelse i foreningen. Vi starter kl. 15.00 i Amaliegade 27. Efterfølgende er der - traditionen tro - middag og fest. Alle er velkomne!

13. November

Naser Khader: Det arabiske forår - hvordan ser det ud i dag?

Efter flere diktatorer er smidt på porten, har demokratiet endeligt slået rødder i Mellemøsten - eller hvad? Naser Khader beretter om Mellemøstens fremtid. Er det en fremtid præget af stabilitet og fremgang eller af uro og indbyrdes strid?

15. November

Peter Kemp: Kulturens krise og uddannelsesinstitutioners forfald

Med de seneste års reformer af uddannelsessystemet er en større krises konturer begyndt at vise sig. Universiteter og læreranstalter er påtvunget en kunstig, snæver markedstænkning. Det har skabt en negativ spiral, hvori læring og udvikling går tabt og i stedet erstattes af et hensyn til profit og bundlinjer.

22. November

Lykke Friis: EU i en omvæltningstid

EU står foran mange udfordringer. Både samarbejdet og euroen er truet på deres eksistens. Der er ingen vækst, fremtidsudsigterne er tvivlsomme og de sydligste staters skrantende økonomi er ved at tvinge dem til at forlade euroen.

Sæt X i kalenderen

Kom ned og besøg Frit Forum i
Amaliegade 27
8000 Århus C

Århus **FRIT** Socialdemokratiske
FORUM Studerende

AU CAREER

LINKING STUDENTS AND BUSINESS

Tillykke - du har nu dit helt eget karrierecenter!

- og hvad kan du som studerende på Statskundskab så bruge det til?

> Åbningsreception 21 nov. fra kl. 12-15.00

Vi byder alle studerende på statskundskab indenfor til snacks, champagne, kage, kaffe og en masse information om, hvad I kan bruge karrierecenteret til.

Vi glæder os til at se jer.

> **Karriererådgivning:** Vi hjælper dig med at få styr på dit CV og din ansøgning, jobsamtalen, lønforhandlingen, din LinkedIn-profil - alt sammen så du er klædt bedst muligt på til at finde dit næste fuldtidsjob, studiejob eller praktikplads

>>Du kan booke en personlig rådgivning på career.au.dk

> **AU Job- og Projektbank:** Din jobportal til fuldtidsjob, studiejob, praktikplads, frivilligt arbejde og projekt- og specialesamarbejde. Se mere på jobbank.au.dk

> Arrangementer i november

13/11: Lønforhandling med DJØF, Bartholins Alle

13/11: Test-få indsigt i virksomhedernes rekrutteringsredskaber, Bartholins Alle

14/11: A Day With Arla Foods fra 10-13 i Karrierecenteret, Bartholins Alle

>>Se alle arrangementer på career.au.dk

> **Mød erhvervslivet:** Vi samarbejder med mere ca. 35 partnervirksomheder og -organisationer og har generelt en bred kontakt til erhvervslivet. Brug os når du fx søger job, praktik eller projektsamarbejde

> Hvor finder du os?

- Bartholins Allé, bygning 1350

- Fuglesangs Allé 4 lige ved hovedindgangen

T: 8715 1527

@: karriere@asb.dk

W: career.au.dk

f: [Facebook.com/CareerAU](https://www.facebook.com/CareerAU)

AARHUS
UNIVERSITET
BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES

Charlotte van Doorn Bernhardt
[cvd.bernhard@gmail.com]

Tema: Genbrug

Er én mands skrald en anden mands guld?

**Kanden har fundet den perfekte løsning på den miljøbevidste og fattige studerendes problemer: Skraldning. En aktivitet som er blevet mere og mere populær, men som desværre splitter vane-
dene mellem den fattige forbruger og den omkostningsbevidste fødevarerindustri. Vi kommer her tæt på den ene side af sagen.**

I ly af nattens mulm og mørke sniger mange unge studerende sig ud. Det er dog ikke Heidi's eller V58, som er destinationen, men i stedet de lokale supermarketers skraldespande. Fænomenet "at skralde" er i løbet af de sidste år blevet mere og mere udbredt og anerkendt blandt unge og andre godtfolk, som samles om at spare penge og måske endda vigtigst; at spare miljøet for madspild.

En skralders erfaringer

Indrømmet; Undertegnede og mange andre af os på Kanden ved ærligt talt ikke særlig meget om denne natlige aktivitet i forvejen – mest af alt bygger den nuværende viden på fordomme både om skralderne og dét, som skraldes. For at bringe lys over sagen har jeg snakket med en tidligere skralder, som indvier mig i tankerne før, under og efter en skraldetur.

Kvaliteten af madvarerne

"Først var det egentlig meget af nysgerrighed" fortæller Simone og fortsætter: "Det er både økonomisk smart for mig som studerende, og så er det jo forfærdelig hvor meget brugeligt mad, der bliver smidt ud". Det er lige præcis aspektet omkring kvaliteten af maden,

jeg har undret mig over. Kan de virkelig finde mad, som har samme kvalitet, som det, man betaler for i butikkerne? Simone fortæller mig, at især grøntsager og frugt er af rigtig fin kvalitet. Ofte finder hun æbler, gulerødder m.m., som ikke engang er pakket ud af emballagen. Hun siger endda, med en smule forlegenhed i stemmen, at man begynder at blive lidt kritisk i sin skraldning, fordi der er meget mere, end man kan transportere hjem – og for den sags skyld nå at spise.

Forhindringer

Okay, så langt så godt. Madvarerne fejler altså (for det meste) ingenting. Men lad os lige se lidt på de mere grundlæggende ting, man skal være op-

mærksom på som ny skralder. Jeg ser et indre billede af hætteklædte personer med lommelygter, som sniger sig ind gennem låger med frygten for bidske schæferhunde og hylende alarmer. Simones beretning er dog en anelse mere behagelig og noget mindre dramatisk end min forestilling. Hun forklarer mig, at det altid er godt at skralde mindst to personer sammen. Derudover er det vigtigt, siger hun, at man den første gang har snakket med andre erfarne skraldere i området, så man kan undgå unødige problemer. Jeg undrer mig. Hvilke unødige problemer taler vi om, hvis det ikke er schæferhunde og alarmer? Hun præciserer, at der nogle gange kan være "forebyggende låse" på skraldespandene, hvor låget eksem-

Billedet viser udbyttet fra "en god aften" fra én skralders tur i to containere.

pelvis skal åbnes på en speciel måde, for at man kan komme ind til "byttet". "Det er godt at få lidt fifs og tricks, inden man begiver sig ud på sin første tur, så man undgår de fleste forhindringer," siger hun.

Tradeoff mellem tid og penge

Opsummering: Maden er god, aktionen er planlagt og unødige problemer er afværget – men hvor ofte foregår det rent faktisk? Jeg får fortalt, at det selvfølgelig er meget forskelligt fra skralder til skralder, men personligt kunne Simone kun få tid til det et par gange om måneden. "Jeg ville rigtig gerne gøre det noget oftere. Der bliver jo smidt mad ud hver dag, men det er desværre ikke realistisk i min hverdag", hun fortsætter forklaringen: "Det tager tid. Først og fremmest fordi man skal finde en god container, derefter skal madvarerne udvælges, fragtes hjem og sorteres – det kan godt tage flere timer". Det overrasker mig lidt, men logisk nok er det selvfølgelig ikke lige så nemt at vælge grøntsagerne ud fra hinanden, når de ligger i en stor container, som når de står på hylderne i butikken. Afsluttende siger Simone, at hun i princippet kunne have tjent pengene til at købe madvarer for i den tid, hun bruger på sine skral-

demissioner – men "det ville jo ikke hjælpe noget på madspildet," erklærer hun.

må skralderne tage, hvad de vil på "offentligt tilgængelige områder", uden det antages for at være tyveri. Det er værre med reglerne omkring det skrald, som forgiftes af klorin. Ifølge flere freegans

“**Det er godt at få lidt fifs og tricks, inden man begiver sig ud på sin første tur, så man undgår de fleste forhindringer.**

Butikkernes tiltag

Efter min samtale med Simone er jeg personligt selv blevet lidt nysgerrig omkring denne atypiske beskæftigelse. Denne fører mig til flere sider online, som alle fokuserer på, at skraldere kan hjælpe hinanden og dele madvarer ud, hvis de får et ekstra stort udbytte en nat. Her støder jeg dog også på klager over butikkernes håndtering af skralderne. Mange sætter låse på deres containere og andre overhælder deres affald med klorin. De aflåste skraldespande er der ikke noget at gøre ved – ifølge loven

(som er skraldernes internationale betegnelse) kan man anonymt melde supermarkeder til Fødevarestyrelsen, hvis der forekommer klorin på skraldet. Fødevarestyrelsen griber ikke ind for skraldernes velbefindende, men for skraldemændenes skyld, som også skal i kontakt med skraldet. Loven ser altså ud til at gælde til fordel for skralderne, som kan kæmpe videre for et mindre madspild både i Århus og resten af landet – til trods for mange supermarkeds utilfredse indvendinger.

Kandidatforeningens faglige kurser i efteråret 2012:

8. november

Kursus i Komparativ Metode

v/ Specialestuderende Allan Toft

Tidspunkt: kl. 16-20

Lokale: 1330, lokale 024

Pris: 80 kr. (inkl. aftensmad)

21. & 22. november

Introduktionskursus til Stata

v/ Lektor Kim Mannemar Sønderskov

Tidspunkt: kl. 16-18 (begge dage)

Lokale: Det lille computerrum (1331, 218)

Pris: 50 kr.

28. & 29. november

Kursus i logistisk regression med Stata

v/ Lektor Kim Mannemar Sønderskov

Tidspunkt: kl. 16-18 (begge dage)

Lokale: Det lille computerrum (1331, 218)

Pris: 50 kr.

**Tilmelding til kurserne sker ved at skrive til kandidat@ps.au.dk.
Det er nødvendigt at være medlem af Kandidatforeningen for at
deltage i kurserne – Et livslangt medlemskab koster kun 150 kr.**

**Tjek kandidatforeningens facebook-side for mere
information om efterårets program.**

Charlotte van Doorn Bernhard
[vd.bernhard@gmail.com]

Tema: Genbrug

Den multikulturelle baggård

Rundt omkring, både fra bekendte og fra vores alle sammens Facebook, har rygterne svirret om et såkaldt folkekøkken på Trøjborg. Ikke mange ved, hvad det egentlig handler om og hvem der deltager, men en mission en ganske almindelig søndag eftermiddag afslører, at der gemmer sig noget helt specielt bag konceptet.

Gennem en af gyderne på Trøjborgs hovedgade finder man Trøjborg Beboerhus, som "kostenlos" lægger lokale til det ugentlige arrangement, de frivillige kalder for "Folkekøkkenet". På første sal finder man noget, der ligner en blanding mellem en gammel balletsal og et køkken, hvor der er stillet et langbord op i midten med omkring 25-30 brogede stole til. Klokken er ikke mere end halv fem, hvorfor der kun er en seks stykker at finde i lokalet. Disse seks er dog allerede ihærdigt i gang med at sortere og vaske forskellige grøntsager fra store kasser.

"Hej – are you looking for the Folkekøkken? Mit navn er Agnius." En smilende ung fyr tager imod og fortæller på gebrokkent dansk, at han kommer fra Litauen. Herefter viser han vej mod bordet fyldt med tomme skåle og pladser dækket op med hver deres spækbørst og kniv. Midt på bordet ligger en masse nyvaskede hvidkålshoveder og bunker af friske majscolber. Varerne får de dagen før fra grøntsagsmarkedet på Ingerslevs Boulevard og bageren Emmerly's leverer dagens økologiske brødsoverskud til dem ved lukketid, forklarer Agnius.

Ved bordet sidder Janne, som viser sig at være tilflytter fra Odense, sammen med Pavlo, som oprindeligt kommer fra Italien. I køkkenet står Hans fra Skive og har en samtale med Zekke fra Syrien om, hvilke retter de skal tilberede. De bliver enige om blandt andet, at mikse en dansk gryderet med en gammel ret fra Syrien, som Zekkes mor ofte lavede. Hans forklarer, at der altid bliver

lavet en masse forskelligt mad, da alle, som kommer og hjælper med forberedelserne, får lov til at være medbestemmende omkring menuen.

Mens grøntsagerne hakkes og snittes flyder samtalen ved langbordet fra det ene emne til det andet. De taler lidt om, hvorfor det egentlig er, at Folkekøkkenet lokker dem til Trøjborg hver søndag. Agnius, som bød velkommen, fortæller, at han kun har været i Danmark to måneder, men at han allerede har fået en vennekreds, fordi han trofast kommer og snitter grøntsager hver søndag eftermiddag. Janne, som bor i Gellerup, kommer mest, fordi hun har fået mange nye venner, som hun ellers ikke ville have mødt – og det er bestemt værd at cykle langt for. "Der er flere, som kommer fast hver uge" fortæller hun og erklærer dog, at det ikke er alle, som er lige gode til at hjælpe til med forberedelserne. Pavlo griner lidt og forklarer med sin dansk-italienske accent, at kurven med antallet af gæster er kraftigt opadgående omkring klokken 19, når der serveres mad og så desværre også stødt nedadgående, når der skal vaskes op. Han ser dog ikke ud til at tage det så tungt og forklarer efterfølgende, at det er et projekt som udelukkende bygger på frivillige hænder – men at dette aspekt også er det smukke ved det. Alle er velkomne og de sætter pris på nye ideer til opskrifter og nye historier til måltiderne; sådan skal det være. "We are here to cook, eat and hygge" siger han og smiler.

Da klokken bliver mellem seks og syv begynder der så småt at komme flere

sultne århusianere til. En midaldrende dansklærer og en yngre italiensk softwaredesigner slutter sig blandt andet til flokken, som kun bliver mere og mere broget, imens samtalerne blander flere og flere forskellige accenter. Da maden er ved at være færdig, forberedes der et stort tag-selv bord og det økologiske brød skæres ud og anrettes. Selvom mange af dem ikke har mødt hinanden før snakker folk på kryds og tværs, og der er en forfriskende ubekymret og let atmosfære i rummet – der er virkelig ingen tvivl om, at kriteriet om "hygge" nok skal blive opfyldt. Nu er det kun maden, der mangler en bedømmelse og mon ikke den også får topkarakter. Kandestøberen har i hvert fald hér fundet (hvad der kunne tyde på) Århus' mest internationale og open minded folkekøkken, som helt sikkert får endnu et besøg i den nærmeste fremtid.

Hans snitter grøntsager i Folkekøkkenet

Louise Siv Ebbesen
[louisesivebbesen@gmail.com]

Tema: Genbrug

Finanskrisen, genbrug og meningen med livet

Genbrugsbutikkerne sælger mere og mere, salget på Den Blå Avis er steget de seneste år og tendenser som "skraldere" og Folkekøkkenet på Trøjborg titter frem. Har folks værdier ændret sig som følge af krisen?

Afspejler det øgede genbrug dybere-liggende tendenser som nedtrapning af masseforbrug og fokus på værdier som solidaritet med miljøet? Eller er genbrug bare et udtryk for at befolkningen gennemsnitligt har færre økonomiske midler, og at forbrugerne søger imod billigere muligheder? Nød lærer som bekendt en nøgen kvinde at spinde.

Det handler om økonomi

Min første idé var, at det øgede genbrug er et udtryk for, at værdierne i samfundet har ændret sig. For ligesom at krigen i 1864, fik danskerne til at kigge indad og finde de nationale værdier frem, efter at vi havde mistet halvdelen af landet, kunne finanskrisen have gjort noget af det samme. For er det ikke, når man mister alt, at man indser hvad der egentlig har værdi?

Vælgernes fokus

Hvis danskernes værdier er ændret, antager jeg, at det afspejler sig i den måde de stemmer på og i den politiske debat. At der er krisestemning i befolkningen, er der ingen tvivl om. Men at det har fået danskerne til at fokusere mindre på økonomien og mere på andre værdier, er ifølge vælgerundersøgelser ikke tilfældet. Under valget i 2011 var økonomi og arbejdsløshed helt klart de vigtigste emner, som både fyldte mest i den politiske debat og var de emner, vælgerne var mest optaget af. I forhold til dette fænomen kunne det altså tyde på, at befolkningen pga. krisen fokuserer endnu mere på økonomi og værdien af at arbejde, end de gjorde i 00'erne. Samtidig

siger Rune Stubager, at 00'ernes politiske debat havde fokus på alt andet end økonomi. Her fyldte indvandring, miljø og ligestilling langt mere end ved valget i 2011. "De ikke økonomiske emner, også kaldet "sunshine politics" er noget, folk går op i, når de har overskud til det," siger Stubager. Når man har økonomisk råderum, kan man altså fokusere på andre ting. Dette peger i retning af, at befolkningen blevet endnu mere fokuseret på økonomi, fordi arbejdsløsheden stiger, og fordi risikoen for at mistet jobbet nu er langt større end under højkonjunktoren. På den anden side fylder krisebevidstheden så meget, at vælgerne går med til at acceptere, at der skæres i de offentlige goder, så i den forstand kan man godt sige, at danskerne affinder sig med færre offentlige goder, siger Stubager.

Et spejl på et indholdsløst liv

Vi forbruger mindre som følge af krisen både pga. højere arbejdsløshed og lavere forbrugertillid. Samtidig fylder økonomi og arbejdsløshed langt mere i vælgernes bevidsthed end under 00'erne.

Men én ting er, hvad vælgerne stemmer efter, et andet er de strømninger og tendenser, der ses i befolkningen. Anne-Marie Dahl er fremtidsforsker og cand. scient.pol. herfra IFSK. Jeg spurgte hende, om vælgernes forstærkede fokus på de økonomiske emner under valget i 2011 kan ses som et udtryk for, at værdierne ikke har ændret sig som følge af finanskrisen. Hun bekræfter billedet af, at danskerne er fokuseret på den økonomiske situation, men hun siger samtidig, at finanskrisen har udstillet nogle sandheder. "Finanskrisen fungerede som et spejl på det hektiske og stressbetyngede samfund, vi levede i. Pludselig kendte alle nogle, der havde mistet et job eller var gået ned med stress. Det fungerede måske som en øjenåbner. For hvad var meningen med alt det arbejde, hvor var indholdet?" Hun mener, at der er kommet en modreaktion på masseforbruget i 00'erne. Værdier som tid, overskud og nærvær er nye trends. At leve sundt, have tid til motion, at spise økologiske grove speltboller med sine børn, have tid til at tage på museer og læse bøger er ting, der værdsættes, da

Finanskrisen fungerede som et spejl på det hektiske og stressbetyngede samfund, vi levede i.

det viser, at man ikke behøver at være stresset, men derimod har indhold i sit liv.

Nye tendenser

Disse nye tendenser står i modsætning til 00'erne, der var kendetegnet ved masseforbrug og stigende stress i samfundet. At have en fyldt kalender var et tegn på, at man var travl og efterspurgt og derfor interessant. Det var også en tid, hvor mærketøj var prestigefyldt. I dag er det nærmest kikset at flashe mærker og symboler, måske fordi der er gået inflation i det. Grunden til disse ændringer forklarer Anne-Marie Dahl med: "Der er kommet en reaktion, som jeg så lidt inden finanskrisen, men som krisen måske har skubbet til. En reaktion på det hektiske karrieremenneske, der gik ned med stres. Folk begyndte at sige nu er det nok, der må ro på". Tid er blevet centralt og at bage sit eget brød eller at istandsætte et stykke antik er et tegn på, at man har tid. "At slappe af er et symbol på, at man har råd til at holde fri. Det samme i det klassiske Athen. Her var det slaverne der knoklede rundt, mens de velbærgede lå i skyggen og spiste vindruer," siger Anne-Marie. På den måde ses der altså en reaktion væk fra materielle værdier og hen imod tegn på meningen med livet, tilbage til

nærværet med hinanden og bevidsthed om vores natur og miljø.

Skaber sin egen identitet

Det, som vælgerundersøgelserne viser på samfundsniveau, gør sig altså ikke gældende på individniveau. Hun siger dog, at danskerne er bevidste om krisen. "Individer er situationsbestemte. Det ene øjeblik jubler vi over, at vi har sparet på et godt tilbud, den næste dag er vi spontane og køber en uundværlig genstand". Derfor er de tendenser, Anne-Marie Dahl beskriver, ikke nødvendigvis modstridende med Stubagers beskrivelser. I denne sammenhæng kan genbrug altså ses som en af de tendenser, der viser, at man har tid og er autentisk. Når man finder et stykke tøj i en genbrugsbutik som ingen andre har, er det en måde at vise, at man er medskaber af sin egen identitet. Når man køber et antikt møbel på Lauritz.com viser man, at man har kulturel kapacitet. Det er begge tegn på, at man har indhold i sin tilværelse. Netop indhold med livet og tid til det er langt vigtigere end under 00'erne.

Fokus på økonomi

Rune Stubager lægger vægt på, at vælgerne fokuserer på økonomiske spørgsmål, når de stemmer. Ud fra

denne tilgang kan det øgede salg af genbrug, skraldefænomener osv. ses som en naturlig reaktion på, at vi har færre midler, og derfor må tænke kreativt og spare, hvor man kan. Det virker dog til, at der er dybere årsager på spil. Genbrug er nemlig en del af den modreaktion på 00'ernes hektiske stressede liv. Vores behov for selvscenearbejdelse har måske ikke ændret sig. I 00'erne var det med mærketøj, nu er det med museumsbesøg og antikviteter, for måske er det netop fordi, at det er dyrt og krævende at være bevidst om miljøet og være autentisk og kulturel, at det er blevet trendy. En mere positiv forhåbning er, at genbrug er et af de mange tegn på, at befolkningen alligevel er begyndt at fokusere lidt mere på meningen med livet, at det er bedre for miljøet, men dårligere for økonomien er så en konsekvens, man kan synes om, som man vil. Om det kun varer indtil næste højkonjunktur, vil tiden vise.

Analle Østergaard
[analleostergaard@hotmail.com]

Ida Ejstrup
[ida_ejstrup@sol.dk]

Sporløse Statskundskabere - Hvor blev de af?

Tema: Genbrug

NY SERIE!

Sporløse Statskundskabere handler om at grave glemte statskundskabere og deres historie frem. Vi genbruger fortidens billeder og finder nutidens historier.

Helles nye fyr

Det første billede vi faldt over, var billedet af "Helles nye fyr". En ung fyr med hinkesten af dimensioner og et fesent lille overskæg – hvem er Helle? Hvem er han? Og hvad skete der med forholdet? Vi kom et skridt nærmere på Helles identitet, da vi fandt et billede af revyskuespillere, hvor der bag på stod "Helle, hold 3, 1991". Er det vores Helle? Billederne er tidsmæssigt meget ens – vi besluttede os for at afdække Helles historie, men hvordan fanden skulle vi begynde?

Jagten på Helle

I et desperat forsøg på at få taget

hul på historien googlede vi "Helle, Statskundskab 1991". Men med 1045 hits gav vi hurtigt op. Næste skridt var at ringe til studienævnet. Heldigvis er vi i besiddelse af gode kontakter og ringede til Jonas Gejl på privat telefonnummer i søgen efter eventuelle holdlister fra 1991. Han var dog ikke meget behjælpelig, men foreslog dog, at vi kunne kontakte JUL i håb om optegnelser over de revyansvarlige fra 1991; måske var Helle revyansvarlig, eller måske kunne de ansvarlige huske Helle?

Sporet ender blindt

En meget hjælpsom Krølle (Anders Møller Lauritzen) fra JUL søgte i alle mapperne, men kunne blot finde data tilbage fra år '93. Til vores store overraskelse var DEREK BEACH dengang økonomiansvarlig for revyen – skulle vores søgen efter Helle virkelig lede

Er det mon vores Helle?

os hele vejen op til IP's allerhelligste? En fedterøvsmail blev i al hast sendt til Derek, og svar kom prompte derefter direkte fra The Big Apple. Man lader jo ikke Kandens journalister vente. Han havde dog overhovedet ingen anelse om Helles identitet eller kendskab til revyen i '91.

Vi giver ikke op

Når sporet ender blindt, hvem henvender vi statskundskabere os så til? Sussanne Vang, studiesekretær ved instituttet., selvfølgelig. Kan Susanne denne gang hjælpe to desperate Kandens journalister videre i deres søgen efter Helle, eller ender sporet virkelig her? Følg med i næste nummer af Kandens, hvor eftersøgningen af Helle, hendes dengang nye fyr og deres historie fortsætter.

Helles (dengang) nye fyr

Analle Østergaard
[analleostergaard@hotmail.com]

Ida Ejstrup
[ida_ejstrup@sol.dk]

Hersker genbrugsstilen på IFSK?

Tema: Genbrug

Her følger to billeder med statskundskabsstuderende. Det første billede er fra cirka 1970 og det andet er fra 2012. Bedøm selv!

Ayham

Mikkel

Anders

Morten

Alexander

Charlotte Brandtsborg
[c.brandtsborg@gmail.com]

Tema: Genbrug

Storskrald i praksis: Kollektivt suboptimalt?

I Aarhus muliggør en storskraldsordning iværksat af Aarhus Kommune, at borgernes storskrald efter aftale kan afhentes uden beregning. Der er dog ofte milevidt til forskel mellem kommunens procedure og borgernes praksis, men problemet med storskraldet synes ikke uløseligt.

Udmøntet i praksis indeholder den nuværende form uhensigtsmæssigheder for såvel Aarhus Kommune som borgerne. Problemerne skyldes i høj grad misforståelser eller uvidenhed, men også divergerende interesser. Kommunen har en interesse i, at gaderne er rene og pæne, mens nogle borgere måske har en interesse i at gøre et fund. Disse to parter interesser synes umiddelbart at modarbejde hinanden, hvilket naturligvis gør dem svært forenelige. Efter lidt tankevirksomhed, indspark fra nogle studerende og en snak med Louise Åstrøm-Andersen, chef for affaldsområdet i AffaldVarme i Aarhus Kommune, synes det ikke desto mindre muligt.

Regler for storskrald

Afhentning af storskraldet skal først og fremmest bestilles, hvilket enten kan foregå per telefon eller, og om muligt endnu lettere, ved at udfylde en blanket på Aarhus Kommunes hjemmeside. Efterfølgende vælges en afhentningsdag og borgeren skal aftenen forinden stille de pågældende genstande ud på gaden. Næste morgen bliver storskraldet afhentet og er igen ude af gadebilledet. Aarhus Kommune afholder alle udgifter, som er dækket af boligbidraget

Det er banalt - og det er betalt. En ordning, der burde være til at forstå. Ikke desto mindre forholder det sig anderledes: Ordningen er mere besværlig for kommunen end den burde og alligevel flyder det sommetider med storskrald i dagevis, inden det bliver afhentet.

Ulovligt at tage storskraldet

Det første problem opstår, når borgerne stiller skraldet ud på gaden til afhentning. Selvom storskraldet står alene og forladt i offentligheden, er det faktisk ikke lovligt at tage. Louise Åstrøm-Andersen giver følgende forklaring: "Konflikten er, at ejerskabet er gået fra borgeren til os ved bestilt afhentning," forklarer hun, og uddyber: "Det er for at tilgodese den enkeltes vilje. Der kan være nogle ting, som folk ikke er interesseret i kommer andre steder hen."

"Tror du, at dem, der sætter storskrald ud, tænker sådan?" "Nej, det ved jeg godt, at ikke alle gør. Hvis man ønsker, at ens ting skal genbruges, kan alternativet være, at man laver en aftale med en organisation, fx Røde Kors, eller får folk til at hente det hos sig."

Kulturen omkring storskrald

Problemet med storskrald er, at borgerne ikke ser det som skrald. Mange af tingene er simpelthen for gode til at smide ud. Storskrald er nærmere Aarhus' lokalsvar på DR Licens' nye slogan: Det er noget, vi giver til hinanden.

Dette bekræfter tilflytter og stud. scient. pol. Laura Maarbjerg: "Det er mega smart, at man kan genbruge andre folks ting! Ellers bliver det jo bare smidt ud." Da Laura bliver spurgt, om hun vidste, at det er ulovligt at tage fra storskrald, siger hun: "Ja, det vidste jeg godt. Jeg tænkte kun på det, da jeg flyttede til Aarhus, hvor der stod nogle cykler til storskrald. I starten syntes jeg, at det virkede mærkeligt at tage fra storskrald." Storskraldskulturen arbejdede

sig dog med tiden ind under huden på Laura Maarbjerg, der ligesom mange andre har erhvervet sig skatte fra storskrald.

Laura Maarbjerg har også erfaringer med at sætte ting til storskrald. "Jeg har engang sat en kommode ud, hvor jeg havde bestilt afhentning, men den forsvandt efter en halv time." Laura Maarbjerg kan ikke huske, om hun fik afmeldt storskrald. I den forbindelse kunne man forestille sig, at det er et problem for Aarhus Kommune, at de ofte må køre forgæves efter storskrald. Louise Åstrøm-Andersen siger dog: "Ikke i det store hele, nej. Fra vores kundeservice forlyder det, at der kommer cirka tre henvendelser per uge om bestilt storskrald, som er blevet taget. Det er altså ikke så hyppigt og det samme billede tegner sig fra vognmændene."

Herreløst affald

Første gang Laura Maarbjergs skulle af med storskrald, gjorde Lauras roomie hende opmærksom på, at det ikke er nok at sætte tingene ud, men at afhentningen skal bestilles inden. Det er desværre ikke alle, der ved det. Herreløst affald er nemlig et temmelig udbredt problem. Affald går under kategorien "herreløst," når borgerne sætter det på gaden uden at have bestilt afhentning, hvormed ejerskabet ikke er overdraget til Aarhus Kommune. "Det er ulovligt at henstille affald på gaden, medmindre man har en aftale om afhentning. Det vil sige, at du skal aflevere dit affald i de ordninger, der fastlagt," siger Louise Åstrøm-Andersen.

"Vi oplever problemer, når folk sætter affald ned uden at bestille afhentning af det," siger Louise Åstrøm-Andersen og fortæller, at vognmændene kun kører efter bestillinger og derfor ikke umiddelbart henter det affald, der står tilfældige steder i byen. Dermed opstår det aarhusianske fænomen med brugte møbler og diverse ragelse i gadebilledet.

Da Louise Åstrøm-Andersen stilles spørgsmålet, om man kan stille sit storskrald ved de nedgravede containere er svaret et klart nej: "Så kan skraldemændene ikke tømme skraldespandene, fordi de skal løftes op med en kranvogn. Der må ikke være noget på pladen!" Det er i øvrigt heller ikke den samme vogn, der tømmer containere og henter storskrald, så man gør skraldemændene en bjørnetjeneste ved at sætte storskraldet ud til de almindelige containere. Det ses dog ofte i gadebilledet, men det er altså en helt, helt forkert måde at aflevere sit storskrald på.

Organiseret byttecentral

Hvis du giver dine ting væk, må det ikke foregå i gadebilledet. Så langt, så godt. Mindre klart bliver det dog af, at der på Facebook findes en gruppe med navnet "Storskrald i Århus kan du finde her." Gruppen har i skrivende stund 3.210 medlemmer, hvilket må siges at være ganske mange.

Indholdet består af opslag som gruppens medlemmer har lagt op. Disse opslag består af billeder og beskrivelser af ting, som folk vil give væk eller ting, som folk har set på gaden. Det er umiddelbart lidt en blandet landhandel, men det må siges at være misvisende at kalde det storskrald, hvis det snarere er en organiseret byttecentral. Dog gør gruppens beskrivelse allernederst opmærksom på, at det ikke er et alternativ til storskrald, men hvem læser Facebook-grupperes beskrivelser?

Aarhus Kommune har ikke haft kontakt til administratorerne af gruppen, men

som Louise Åstrøm-Andersen siger "har de konstateret det (red. aktiviteten i gruppen) med en umiddelbar nysgerighed." Kandestøberen forsøgte at tage kontakt til administratorerne af "Storskrald i Århus kan du finde her," men det har desværre ikke været muligt at få dem i tale.

Få og giv ting rigtigt

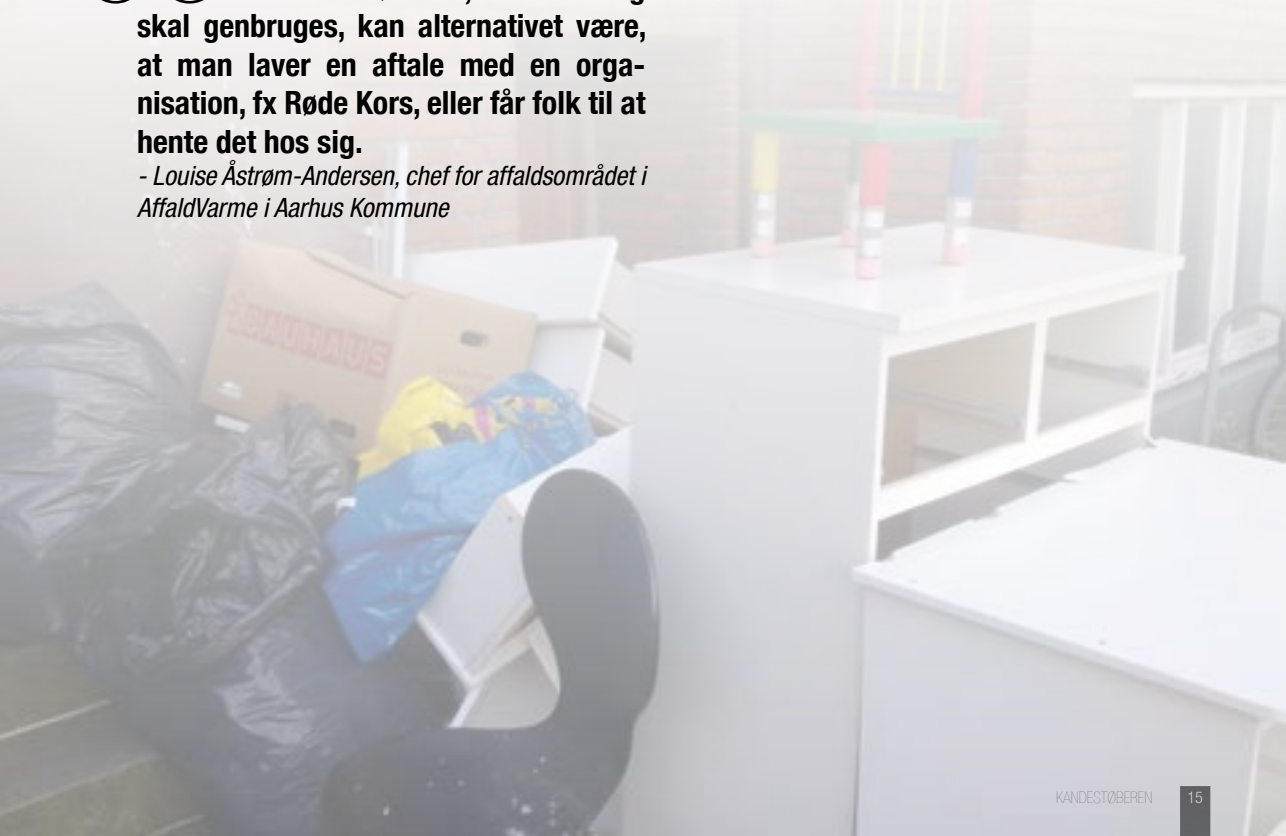
Ønsker man at give sine ting væk, må man altså ikke bruge gadehjørnet som udstillingsvindue. Ønsker man at give sine ting væk, må man bruge andre medier og lade den nye ejer afhente det på ens adresse. Dertil kommer, at kun bestilt storskrald er lovligt at sætte ud på gaden, men det er i princippet ikke lovligt at tage. Omvendt er Ikke-bestilt storskrald herreløst og dermed ulovligt at sætte det ud.

Alt i alt lyder det endelige budskab: Husk altid at bestille afhentning af dit storskrald!

Hvis man ønsker, at ens ting skal genbruges, kan alternativet være, at man laver en aftale med en organisation, fx Røde Kors, eller får folk til at hente det hos sig.

- Louise Åstrøm-Andersen, chef for affaldsområdet i AffaldVarme i Aarhus Kommune

Anders Andreasen
[avasa60@gmail.com]

Kommentar

7 ting, jeg ikke gider læse om på Facebook

I anledning af, at Big Brother alias Facebook har nået 1.000.000.000 (1 milliard!) brugere, vil Kanden her give dig 7 råd til, hvad du ikke skal gøre på Facebook. Du, kære læser, vil måske føle dig ramt flere gange i løbet af nedenstående oversigt, men lad dig ikke slå ud. Se det i stedet som en læringsproces, således at du i fremtiden ikke vil blive unfriended, fyret fra dit job eller droppet af din kæreste.

1. råd:

Du skal ikke – og det var et IKKE – tage billeder af din mad og smide det op på din profil. Når man tager billeder af "god mad," viser man samtidig, at man for én gangs skyld har droppet pizzaen, pastaen eller partypølsen. Du afslører dermed dine dårlige vaner i dit forsøg på at vise dig fra din bedste side – og du ryger dermed lige fluks i kassen med kiksede folkeskolevenner og irriterende fætre/kusiner (som i øvrigt med garanti vil like billedet og knytte kommentarer til billedet såsom 'Naaaej, hvor ser det dejligt ud :) ' eller 'hvorfor er jeg ikke inviteret? :)').

2. råd:

I forlængelse af updates om overskud – eller nok nærmere det modsatte – vil Kanden også gerne frabede sig opdateringer omkring, hvor meget rent du har gjort i weekenden, hvor mange

boller du har bagt eller lignende. Allernødigt vil vi høre på de opmærksomhedshungrende, Wilson Kipketer-wannabees, som løber 17,28 kilometer på 1 time og 49 minutter klokken 08.15 en lørdag morgen. Der er rundt regnet én grund til at skrive sådan noget, nemlig at give alle andre dårlig samvittighed. Et lille råd: Ingen gider at læse om sådanne overfriske, speltbrødsbagende, raw food-spisende "venners" bedrifter. Sorry, men det er et no-go!

3. råd.

Det bliver også et KÆMPE NEJ til at benytte tilbud på fjæsen. Dine venner er ligeglade med, at du lige har købt en croissant i 7-Eleven for en 10'er, eller har fået et måltid mad på en middelmådig restaurant til halv pris. Der er rigeligt med åndssvage reklamer på Facebook i forvejen, der er ingen grund til at gøre det værre. I den forbindelse kan man i

øvrigt lige anskaffe sig en ad-blocker til sin Chrome-browser – den gør dig til et lykkeligere menneske.

4. råd:

En tredje ting, man helst skal holde sig fra på fjæsen, er billeder af børn. Det er naturligvis ikke relevant for de fleste på IFSK, men se det som et præventivt råd. Dog har jeg lagt mærke til, at mine medstuderende i større og større omfang lægger billeder op af små, ufuldstændige mennesker, som angiveligt skulle være familiemedlemmer af den ene eller anden art. Udoover at folk – også i dette tilfælde – ikke på nogen måde finder sådanne billeder interessante, så er der, medmindre man er af den forskruede overbevisning, at Nozick har ret i forhold til sin tese om, at man har lov til at gøre med sit barn, hvad man vil, da dette er et resultat af ens eget (og som regel også en partners) arbejde, nogle

helt grundlæggende etiske problemer i at ligge billeder op af børn, som på ingen måde har mulighed for at opponere mod denne fuldstændig åndsbollede idé omkring offentliggørelsen af amning, bleskift eller andre tvivlsomme situationer, som ikke bliver sjove at opleve, når lillemanden/-pigen engang bliver kønsmoden. Så lad venligst være med det. Ligesom man kan anskaffe adblock-apps, så er der faktisk også lavet en unbaby.me-app, som udskifter billeder af disse små ufuldstændige mennesker med billeder af f.eks. katte eller andre seje ting. BRUG DEN!

5. råd:

Man kender det godt: "Det bliver bare den bedste weekend i mit liv med de sødeste <3 <3 <3 – sammen med Anita, Lillian og Zusanne" eller "Har den

“**Man kender det godt: "Det bliver bare den bedste weekend i mit liv med de sødeste <3 <3 <3"**

bedste kæreste i HELE verden". De fleste glemmer at slette deres gamle folkeskolevenner på Facebook. Men så er det godt, at de selv samme folkeskolekammerater kan gøre opmærksomhed på, at de SKAL slettes ved at levere ovenstående eller lignende eksempler på, hvad man ikke lige gider læse om.

6. råd:

"Charlotte is no longer in a relationship". Øv :(Og så alligevel ikke. Måske er der en grund til det. Og måske skal man lade være med at offentliggøre private ting, hvor alle kan se det. Men når det nu alligevel er sket, og man ikke har forstået at slette dette ubrugelige stykke information, så er toppen da nærmest, når folk begynder at spørge ind til denne tragiske nyhed. Svaret fra det nyeste medlem af singleklubben vil som regel være noget i stil med; "Det er svært at forklare, søde. Vi tager den på chatten". Uhm mums.

7. råd:

Sidste råd i udviklingen fra FB-fuck-up til en nogenlunde udholdelig bruger af Facebook omhandler de kloge ord, og

her skal jeg love for, at coverbillede-featureen i den nye timeline er særdeles leveringsdygtig – tak for det, coverbillede-feature. Det er fremragende underholdning, når piger fra jura skriver ting som 'Egetræer bliver stærke i storme, og diamanter bliver skabt under pres', eller 'Yes, I'm single... and you'll have to be fucking amazing to change that'. Til gengæld er det ikke videre fornuftigt for dit liv i real life, at du spreder din lommefilosofi udover din profil. Pas på med det, og hold de kvalmende ordsprog på et absolut minimum.

Med denne artikel håber vi på, at vi på Facebook i fremtiden vil være fri for forstyrrende, nytteløse opdateringer, billeder og andet øjenbæ. Der er i hvert fald ingen, absolut ingen, undskyldning for længere at være i tvivl om, hvorvidt du kan tillade dig at lægge et billede af din brunch-tallerken op på din væg, eller hvad dine venner mon tænker om, at du har cyklet en riiigtig lang tur, riiigtig hurtigt her til morgen.

Vi håber (MEGET), du vil bruge denne guide fremover.

Stine Rauff Bommersholt
[kandidat@ps.au.dk]

Erhvervsmessen

9 skarpe til Kandidatforeningen - en biased historie om Erhvervsmessen 2012

Det har kostet blod, sved, tømmerlus og tårer. De har lagt arm med giganter som DONG Energy og Lego (og tabt...). De har overkommet intet mindre end den økonomiske krise, og de gør det ikke for CV'et, men af deres hjerters godhed. Deres mission: Ingen statskundskabere skal ende i det frygtede dagpengeland. Hør erhvervsmessepigernes (nerve-)pirrende beretning lige her.

Hvorfor ville I gerne lave Erhvervsmesse? Hvad var den ekstremt gode tanke bag?

Stine: Jeg synes ikke, at mine medstuderende er tjent med udsigten til det ene hjernedøde aktiveringskursus efter det andet, hvor man bliver tvunget til at forme sit døende ego i pasta. Vi skal sgu ud og bestille noget relevant ude i den virkelige verden, og det forsøger vi at bane vejen for med Erhvervsmessen.

Christina: Erhvervsmessens mission er at skabe og vedligeholde kontakten mellem statskundskabere og offentlige og private virksomheder og organisationer. Samtidig viser erfaringen, at mange virksomheder faktisk ikke ved, hvad vores spidskompetencer på Statskundskab er, og netop dette forsøger vi at råde bod på i forbindelse med messen.

Tror I virkelig på, at nogen får job eller praktikpladser igennem Erhvervsmessen?

Tea: Egentlig ikke, men vi tror på, at bachelorstuderende får øjnene op for, at det er verdens bedste idé at tage i praktik.

Stine: Jeg tror sagtens, man kan skaffe sig et job på Erhvervsmessen – hvis man kan finde ud af at sælge sig selv selvfølgelig (og hvis man har problemer med det, kan man jo passende deltage i de seje kurser på Erhvervsmessen næste år). Eksempelvis afholdt Lemvig Kommune jobsamtale i forlængelse af Erhvervsmessen – og vi krydser fingre for den heldige kandidat (der efter TO TIMERS samtale i den grad har fortjent det).

Christina: Jeg har beviser! BDO Consulting har ansat en studentermedhjælp, som de mødte på messen. Det kan lade

sig gøre. Det er blot vigtigt at huske, at det kræver, at man er målrettet og seriøs i sin snak med virksomhederne.

Hvordan har det været at stå bag Erhvervsmessen?

Tea: Toppen af poppen!

Christina: Det har været meget lærerigt – et projekt i den størrelsesorden kræver en del planlægning og koordination, og jeg er sikker på, at vi kan bruge vores erfaring i andre projekter fremover i arbejdslivet.

Hvad har været det fedeste ved at lave Erhvervsmesse?

Tea (sarkastisk): Hele august, hvor alt sejlede... Vi havde kun fyldt halvdelen af standene op, ingen workshops var på plads endnu og vi var nærmest villige til at aflyse arrangementet.

Stine (der totalt redder Teas kommentar): ... Og, at det så alligevel lykkedes! Det fedeste var klart, da vi efter semi-chikane på 6. måned endelig fik hul igennem til et ministerium, der ellers har været glatte som ål. Da Finansministeriet dagen før meldte deres ankomst, delte jeg high-fives ud til højre og venstre. Det skal ikke være nogen hemmelighed.

Hvad har været det sværeste? (Ja, hvis noget overhovedet er svært for sådanne nogle awesome, overskudsagtige-typer som jer?)

Tea: At nå ud til de studerende, at få dem til at komme til erhvervmessen og deltage i vores workshops. Det er virkelig en udfordring for foreningslivet generelt, at vi ikke længere kan sende mails ud til alle de studerende på IFSK – og det kunne man også mærke i forhold til, hvor mange der egentlig kom til messen. Endda trods de gratis rundstykker og kage, som jo ellers burde lokke horder af hungrende studerende til.

Stine: Jeg har i hvert fald prøvet mine grænser af – ikke mindst i forhold til kontakten med virksomhederne. Jeg er

virkelig meget fra heden, så det krævede altså lidt sådan at skulle spamme og spamme de her "stakkels" virksomheder. Jesus, jeg har været irriterende – hvad der heldigvis bar frugt.

Er I på en hemmelig mission for at lave Statskundskab om til Kræmmeren? Gad I godt, at alle gik med slips? Er I mega blå og liberalistiske?

Stine: JA!

Tea (som i sin fritid går på CEPOS University, *arhem*): Mænd i slips er hotte! Ergo mænd på kræmmerne er hotte - vi savner mænd, flotte mænd i kantinen! Christina: Meget kan man sige om kræmmerne, men de er for det mest pæne. Og endnu vigtigere så har Handelshøjskolen fået etableret et rigtig godt samarbejde med erhvervslivet og gjort sig lækre over for det. Det ser jeg som en stor fordel. Det kunne vi godt lære noget af på IFSK – generelt skal vi gøre os mere lækre.

Kidd synger: "Uuuuh uh, det' så svært at vær så go'". Kan I relatere til det?

Stine og Christina i munden på hinanden: JA!

Tea: På en skala fra 1-10 giver jeg mig selv 11. Intet mindre!

Nu er I jo mega pæne, men I er også ret gamle. Har I nogen gode råd til de yngre generationer?

Tea: Tag i praktik!

Stine: Næh ... Jo, vent ... Meld jer ind i Kandidatforeningen. Nu. Tak.

Christina: Tag på udveksling eller i praktik. Det er vigtigt at udfordre den meget bestemte tradition, vi lærer på Statskundskab med nye perspektiver og samtidig afprøve ens kompetencer i praksis. Det giver din profil et interessant touch, og så virker du også bare sej blandt dine venner.

Hvad bliver vildt til næste års Erhvervsmesse?

Stine: Jeg siger det, som det er. Vi har konceptudviklet til den store guldmedalje. Vi snakker PR-stunts som flashmobs, vi snakker ... Ja, flashmobs! Christina: Vi fortsætter den dynamiske og helt igennem overbevisende stil. Glæd jer!

“

Det fedeste var klart, da vi efter semi-chikane på 6. måned endelig fik hul igennem til et ministerium, der ellers har været glatte som ål.

Amalie Dam-Hansen
[amalie.damhansen@gmail.com]

Jonas Meldgaard
[jonasmeldgaard@live.dk]

Debat

Kommentar til IP's svar: Fra 00-7

Når man som studerende forfatter et læserbrev, der kritiserer det institut, man bruger al sin tid på, gøres det ikke uden grund. Vi følte os dårligt behandlet og reagerede i håb om at opnå en konstruktiv debat om eksaminationsprocessen. Vi mener ikke, at Derek Beachs gensvar er særlig konstruktivt: kritikken bliver ikke taget til efterretning, og paraderne er oppe.

Bedømmelsen og eksamensspørgsmålet

I løbet af efteråret har Jonas været igennem en klageproces, hvis outcome opsummerer og aktualiserer hele problematikken. Her blev en dumpet opgave revurderet af en ny fagmand og givet 7. Vi anerkender selvfølgelig tilstedeværelsen af subjektivitet i rettelserne – alt andet ville være utopisk – og vi er således ikke uenige, når Derek Beach kalder det en styrke, at forelæserne repræsenterer forskellige opfattelser af fagets metoder og teorier. Men vi stiller spørgsmålstegn ved, hvor omfattende en koordination der har været mellem retterne ift. hvad der kendetegner en god og en dårlig opgave. En af de helt store kæpheste i Jonas' klage var, at en åben opgaveformulering også bør give de studerende mere fri rum til at tænke ud af boksen, og at eksaminatorerne bør rette opgaverne ud fra denne præmis. Dette blev tilsyneladende også en udslagsgivende del af revurderingen – for bedømmer nr. 2 hev karakteren fra 00 (den utilstrækkelige præstation) til 7 (den gode præstation). Måske ville det være konstruktivt med lidt selvansagelse?

Om ikke andet, så understreger denne sag behovet for ekstern censur, klare retningslinjer (i form af målbeskrivelser) samt mere intern koordination – specielt når opgaveformuleringen er så åben. Vi er ærgerlige over, at vores kritik af brugen af målbeskrivelser og den manglende eksterne censur ikke

adresseres af hverken Studienævnet eller Derek Beach.

Tilbagemelding

Derek Beach har valgt ikke at forholde sig til vores kommentarer om tilbage-meldingen, selvom vores kritik af tonen ved den kollektive tilbage-melding var direkte henvendt til IP-afdelingen. (Det samme gælder de individuelle tilbage-meldinger, som man kan læse om i den uensurerede udgave på Statsrådets hjemmeside). For os at se handler det helt overordnet om, hvordan man udtrykker sig over for de studerende, og vi håber derfor, at IP-afdelingen i deres næste svar vil forholde sig til det. De sidste linjer i Beachs svar er et godt eksempel på en sådan tone: "(...) enhver der har haft statistikundervisning burde vide, at tilfældigheder nemt kan slå ud (...)". I stedet for at forholde sig til den indholdsmæssige kritik, fører han samtalen over på os som personer ved at tale om vores statistikkundskaber. Det er en fuldstændig unødvendig kommentar, der ikke giver anledning til konstruktiv dialog, men derimod mud-derkastning.

Processen omkring læserbrevet

Beach skriver, at vores kritik hverken er afspejlet i evalueringerne eller i de individuelle tilbage-meldinger. Det bliver vi nødt til at kommentere på:

1. Evalueringerne af faget kommer før eksamen
2. De individuelle tilbage-meldinger er

sat af til at diskutere den konkrete opgave, ikke eksamen generelt. Amalie forsøgte alligevel at beskrive frustrationen blandt de studerende til i sin individuelle tilbage-melding, men blev i stedet for lydhørhed mødt med den efterhånden kendte reaktion: "paphistorien" (se den uensurerede udgave). Læserbrevet har givet anledning til en debat om censur. Det skyldes, at vores kommentarer om de individuelle tilbage-meldinger i den oprindelige udgave af læserbrevet blev bortcensureret. Baggrunden for at tage citater med var, at vi anså det som umuligt at beskrive den ubehagelige tone over for studerende uden at komme med eksempler. Det var naturligvis ikke tænkt som en hetz, hvorfor vi ikke nævnte navne. Det var ikke de konkrete tilfælde, der var i centrum, men derimod den overordnede pointe om tonen.

Vi er ærgerlige over, at læserbrevet ikke blev bragt i den oprindelige form – det er ærgerligt, at vi har et institut, der virker så bange for kritik. Vi håber derfor, at læserbrevet har skabt opmærksomhed på debatkulturen her på IFSK, herunder Kandestøberen som en mulig arena for interne diskussioner. Vi er glade for den debat læserbrevet har skabt – både konkret i forhold til IP-eksamen, eksamener generelt samt i forhold til den interne debatkultur. Forhåbentlig giver det anledning til eftertanke!

Morten Valbjørn
[morten@ps.au.dk]

Jørgen Dige
[dige@ps.au.dk]

IP's svar: Kære 00-7

Debat

Morten Valbjørn og Jørgen Dige svarer på vegne af IP-teamet på indlægget på den foregående side.

Tak til 00-7 (godt set!) for en interessant kommentar, som vedrører årets ordinære eksamen i IP.

Det har fra lærernes side bestemt ikke været mening-en at behandle de studerende dårligt – hverken i Kanden eller til eksamen i IP – og det er efter vores vurdering nu heller ikke sket. Karaktergennemsnittet ligger da også nogenlunde på linje med tidligere års eksamen, og der er heller ikke store forskelle mellem de enkelte bedømmeres gennemsnit. En ændring af en karakter på helt reglementeret vis gennem det formelle klagesystem i opadgående retning kan vist ikke betegnes som en dårlig behandling, men det ville en ændring i nedadgående retning nu heller ikke. Vurderingen af de enkelte opgavebesvarelser er naturligvis en omfattende proces, hvor mange elementer spiller ind, herunder i hvilket omfang det/de stillede spørgsmål er blevet besvaret, i hvilket omfang de faglige mål er ble-

vet opfyldt, i hvilken grad der er udvist selvstændighed, opgavens struktur og konsistens, dens sproglige udformning – alt sammen under hensyntagen til den givne eksamensform – i dette tilfælde en skriftlig besvarelse af en uges varighed med alle informationskilder til rådighed. Vurderingen vil altid kunne diskuteres, og i løbet af rettelsen af de mere end 200 opgaver har der faktisk være en ganske tæt koordinering mellem de involverede bedømmere – men vi har naturligvis ikke i fællesskab læst alle opgaver! Vi kan selvfølgelig ikke offentligt kommentere enkelte opgaver, men vil dog godt nævne, at der har været opgaver, som har forholdt sig ganske 'kreativt' til opgaveformuleringen, og hvis besvarelse alligevel er blevet accepteret som i det mindste delvist faldende inden for opgaveformuleringen.

Det er ikke helt klart for os, i hvilket omfang 'tonen' over for de studerende

ved tilbagemeldingerne i almindelighed opfattes som værende ubehagelig. Det har naturligvis ikke været hensigten, og vi håber da også på en god tone i debatten. Vi lytter selvfølgelig til al kritik – uanset tone – og kritikken indgår i vores interne diskussion af den fremtidige undervisning, som jo altid er de involverede læreres ansvar – inden for de af studienævnet udstukne rammer. Disse rammer består blandt andet i eksamensform, pensumrammer og ekstern censur eller ej, ligesom de administrative procedurer, som der har været visse problemer med, ikke er vores bord. Eksempelvis havde vi indgivet bedømmelserne i god tid inden fristen, men problemer i forbindelse med blandt andet Digex betød en vis forsinkelse.

På IP-lærernes vegne

Jørgen Dige Pedersen
Morten Valbjørn

Julie Arndt
[julie259989@gmail.com]

Studietur til Beirut

GoodBeirut - på studietur med PF

Med taskerne pakket og bærbarerne udskiftet med blokke og blyanter, gik 42 svedende statskundskabere på opdagelse i de komplekse arabiske mønstre og smuthuller. Endelig var det blevet tid til at få sand under neglene og krydre teorierne med sumak.

Studieturen med PF kan næsten beskrives som at være sprunget ind og ud af en historiebog. Lidt ligesom når Pyrus tryller sig fra sted til sted i julehistorierne, bevægede vi os på tværs af et bredt spektrum af levende fortællinger om Libanons historie og nuværende politiske situation. På bare 12 dage lykkedes det os at få en indgående og ikke mindst forskelligartet forståelse for dynamikkerne og konfliktstrukturerne, der så mange gange har været kilde til undren, når man har observeret spændinger i Mellemøsten hjemme fra det isolerede Danmark.

En sådan rejse medfører foruden næring til statskundskabs-hjertet også personlige gevinster, såsom afblæsning af fordomme. Når man er ude på den anden side af historiebogen, synes det meget fjernt, at vi steg af flyet med bange anelser om at fortælle, hvor vi var fra og med gode råd om at fjerne det danske flag fra backpackertasken. Det skal nemlig tages i betragtning af, hvor velkomne vi var stort set lige meget, hvor vi bevægede os hen. "Welcome" lød det fra næsten ethvert gadehjørne og man

kom derfor hurtigt til at føle sig mere sikker end usikker.

Bag om avisoverskrifterne

Fordomme kommer typisk ikke ud af det blå. Ofte har avisoverskrifter været spækket med bombastiske og faretruende beskrivelser af Beirut, der ellers længe har ligget forholdsvis stille, hvad angår borgerkrige og uroligheder. Under vores ophold i Libanon fik vi mulighed for at dykke ned under overfladen af overskrifterne og opleve byen indefra.

Det gjorde vi i den grad på flere fæconer. Ved at stå ansigt til ansigt med de personer, der selv lever og ånder i denne del af verden, fik vi zoomet ind på Beirut. Ikke bare med analytiske briller, som vi er så trænede i, men også med nærværende førstehåndshistorier og kontroversielle udtalelser, der udfordrer det grundlag, vi kender fra vores skoling.

Sekterne – en tikkende bombe?

Vi lærte hurtigt, at et af de væsentligste kendetegn ved Beirut er deres sekteriske opdeling – på både godt og ondt.

"Det er det, der giver folk identitet, rettigheder og muligheder, men det er samtidig også det, der gør systemet svært at ændre." Forklarede Mariah Lindhart, der er uddannet fra RUC og ansat på den danske ambassade i Beirut.

Den sekteriske opdeling kom vi blandt andet til at opleve på en taxatur fra det ene programpunkt til det næste, hvor en meget åben taxachauffør fortalte om sine fordomme om muslimske kønsrollefordelinger og om hvordan de adskiller sig fra de kristne. Man fik hurtigt indtrykket af, at borgerne i højere grad identificerer sig med deres religiøse sekt end som libanesere. Men det er ikke kun her sekterialismen gennemsyrrer. Med Taif-aftalen efter borgerkrigen i 1989 blev sekterne også institutionaliseret, så parlamentets sæder i dag er fordelt efter bestemte sekter.

Det står derfor temmelig klart, at parlamentets demokratiske virke i en dansk optik er sat en smule af sporet. I hvert fald bliver spørgsmålet om repræsentation en helt anden. Da vi besøgte parlamentsmedlemmet, Ashod Pakradounian, i Parlamentsbygningen, fortalte han om udfordringen i at sikre det libanesiske fællesskab samtidig med at alle sekter er repræsenteret proportionalt. Faren er, at den muslimske del af befolkningen vokser, mens fordelingen af sæder er den samme. Det rykker naturligvis ved den i forvejen ustabile balance mellem sekterne i landet.

Men som så mange andre standpunkter, vi mødte på turen, blev dette syn på Libanons udfordringer også mødt med sin modpol. Senere på aftenen mødtes

En husmur i Burj al Barajneh

vi med nogle energiske ungdomspolitikere fra Tajaddod Youth, som er ungdomsafdelingen af partiet, Democratic Renewal Movement. De udfoldede deres kritiske holdninger til det sekteriske system, som tilsiger at partilederen erstattes udelukkende af yngre generationer fra samme sekt. De mener, at emner, som er personlige og tætte på menneskers hverdagsliv ignoreres af parlamentarikere. Problemet er, at civilbefolkningen ikke kan kanalisere sine krav andre steder hen end til det ufungerende politiske system baseret på sekter. "They act as gatekeepers forbidding them to come through with their wishes." Udtalte koordinator, Ayman Mhanna.

Et historisk tilbageblik

De adskilte grupperinger i landet har været kilde til konflikt tidligere i historien, hvor stridigheder udmundede i borgerkrig i 1974. Vi fik indblik i den massakre, der fandt sted i Shabra og Shatila-lejrene gennem en snak med Mellemøst-journalisten, Robert Fisk, der har skrevet for både The Independent og The Times of London. Han var til stede i den palæstinensiske flygtningelejr i 1982, hvor han flere gange var nødt til at kravle henover bunker af lig. Han fortalte om oplevelsen og hvad han husker klarest: "The watches were still working but they were not. They were dead." For Robert Fisk var formålet med at fortælle om massakren at videreformidle, at det

fandt sted. Ikke at tale om det er for ham det samme som at nægte, at det skete.

Desværre lever palæstinenserne stadig under urimelige vilkår, hvilket vi fik at mærke på helt tæt hånd, da vi besøgte flygtningelejren, Burj al Barajneh, der ligger så tæt på Beirut, at man næsten ikke opdager, at det er en adskilt del af byen. Og dog – man fornemmede straks helt andre kår, da man gik gennem de menneskesmalle gader, hvor man hele tiden skulle kigge op for at sikre sig, at man ikke gik lige ind i en strømledning, der hang i hovedhøjde og den forrige uge havde været årsag til et dødsfald.

Et ønske om at vi videreformidlede det palæstinensiske folks vilkår var at mærke, da vi snakkede med repræsentanterne for det lokale råd i lejren. De har ikke haft adgang til deres land i 63 år, men selv de generationer, der ikke selv har boet i deres hjemland, kæmper stadig for retten til deres nationalitet. Robert Fisk fortalte, at flere ældre palæstinensere stadig gemmer nøglen til deres oprindelige hjem. Mange har boet i flygtningelejerne hele deres liv, og selv hvis de får lov til at arbejde, vil arbejdsgiveren ikke skrive kontrakt til dem. Derfor er målet ikke udelukkende at få Palæstina tilbage. Det ville være en sejr i sig selv, hvis palæstinenserne fik lov til at bo uden for lejrene. Som en af repræsentanterne for det lokale råd sagde: "It's not a matter of nationality but of belonging."

Hvilken bombe sprang?

Det er nok ikke gået så mange næser forbi, at en bilbombe sprang den selvsamme tid, vi befandt os i Libanon. Heldigvis var stort set hele flokken i den idylliske og historiske by, Byblos, et stykke uden for Beirut, da bomben sprang. Vi må erkende, at turen skif-

tede karakter herefter, men jeg vil ikke betegne det som negativt. Vi gik godt nok glip af et par programpunkter, men programmets omfang taget i betragtning, var det kun en brøkdel. Begivenheden gjorde, at vi fik lov til at opleve Mellemøsten i brand, uden at det var gennem en kameralinse. Vi fik lov til at opleve stemningen i landet, mens vi samtidig kunne sidde på hotellet og observere de dramatiske beretninger på BBC om, at den syriske konflikt var på vej ind over landegrænsen.

Paradoksalt nok skulle vi på tur med Hizb'allah dagen efter bilbomben. Her kom vi til at opleve bildæksafbrændinger på vej ud af byen i et sunni-område. Den mand, der ledsagede os fra Hizb'allah prøvede at forklare, hvordan det er at leve med uroligheder: "To me it's normal." Det blev de to pelikaner lige ved siden af bildæksafbrændingerne et ret godt eksempel på. Der stod de midt i den sorte røg fra bildækkene og stirrede som om det var en dag ligesom alle andre.

Det pudsige ved hele situationen var, at vi stadig følte os trygge. Kontrasten blev især fremhævet, da vi på dagen for begravelsen af Wissam Al-Hassan fra sikkerhedstjenesten skulle ud og lege med LEGO. Alt imens vi stod og rekonstruerede en ødelagt bygning med peace-tegn og andre glade budskaber, kørte faretruende militærtanks og mængder af biler med libanesiske flag ud af vinduerne forbi på vejen lige ved siden af.

Spørgsmålet er, om det var et udtryk for den sekteriske bombe, der sprang, eller om landets historie med borgerkrig har gjort dem immune over for endnu en. Det kan nummerets Puls På Politikken måske svare på.

Begivenheden gjorde, at vi fik lov til at opleve Mellemøsten i brand.

Billedreportage fra PF's studietur til Beirut

Billeder: Morten Nygaard Christensen

Aftenmøde med Hezbollah's Head of International Relations

Et panel modtager os i flygtningelejren Bourj el-Barjneh

Informations Lasse Ellegaard besøger os på hotellet

Solidere viser planerne for Beirut

Herbert Pundik runder af og sætter i perspektiv

Grubebillede ved Baalbeck-ruinerne

Sophie Odgaard Nielsen
[odgaard@live.dk]

Universitetsvalg

Uni-hva'-for-et-valg?

Glem alt om Obama versus Romney eller parlamentsvalg i Ukraine. Valget til universitetets råd, nævn og bestyrelse lurer lige om hjørnet. Valget har direkte indflydelse på vores uddannelse og daglige gang bag de gule mure. Statskundskab lever op til sit ry og stiller med en spidskandidat til universitetsbestyrelsen. Mød Heidi med det høje hår og store ambitioner.

Heidi Klokke har lavet studentertpolitik siden 2009. Hun har siddet i både Statsrådet, Studenterrådets forretningsudvalg, Dansk Center for Undervisningsmiljø og lavet politik i vores nationale interesseorganisation, Danske Studerendes Fællesråd. Hun er, som hun selv udtrykker det: Gammel af gårde. Heidi kaster sig nu over universitetets øverste myndighed, som for mange kan synes langt væk fra deres daglige færden på universitetet.

Heidi mener dog, at der er flere grunde til, at det giver mening for de studerende at have to mandater i bestyrelsen. "For det første kan beslutninger, der træffes i bestyrelsen, have direkte betydning for de studerendes hverdag på universitetet". Tidligere bestyrelsesmedlem, Maria Juhler, var eksempelvis med til at afsætte 18 millioner kroner til studiemiljøet på universitetet. Disse muliggjorde både en mentorordning og læsegruppebørs på statskundskab. "For det andet giver mandaterne i bestyrelsen de studerende mulighed for at have indflydelse på og øve kontrol med

ledelsens til tider obskure ideer". Og som hun siger, "giver dette især mening, da vi ved, hvordan vores uddannelser fungerer, og hvad der vil kunne forbedre dem. Vi er med andre ord hverdagens eksperter".

Når man spørger Heidi, hvad vi som studerende kan forvente af hende som bestyrelsesmedlem, er hun helt afklaret "Man kan helt klart forvente af mig, at jeg vil kæmpe en benhård kamp for, at man i bestyrelsen ikke træffer beslutninger på baggrund af fancy branding eller internationale rankings. Jeg vil have sat uddannelses kvaliteten og universitetsdemokratiet på dagsorden. Derudover vil man kunne forvente, at jeg vil være overfor ledelsen, som Enhedslisten var for den tidligere regering. Nemlig møgirriterende. Det kan ikke være rigtigt, at universitetsledelsen skal have lov til at køre universitetet som en anden pølsefabrik på jagt efter international anerkendelse".

Heidi tilføjer dog også, at hun "går til valg på Studenterrådets samlede poli-

tik, som også indeholder en kamp for kollegier på kommuneskolen og et bedre kvote 2-optag".

I 2010 var valgdeltagelsen til universitetsbestyrelsen blot 21,16 %. Heidi er klar til at kæmpe for at få stemmeprocenten op og fortælle sine medstuderende vigtigheden i, at de bruger deres stemme. "Det er helt centralt for arbejdet i bestyrelsen, at vores repræsentanter har opbakning fra de studerende. Hvis de øvrige bestyrelsesmedlemmer skal lytte til os, skal vi vise, at vi rent faktisk taler på vegne af de studerende".

Hun opfordrer derfor alle studerende til at bruge sin stemme til valget d. 26.-29. november.

Godt valg!

Husk at bruge din stemme ved universitetsvalget d. 26. - 29. november.

“

**Jeg vil være
overfor ledelsen, som
Enhedslisten var for
den tidligere regering.
Nemlig møgirriterende.**

*- Heidi Klokke, spidskandidat
til universitetsbestyrelsen*

Nyt fra Statsrådet

Oktober måned indledtes med valget af et nyt Statsråd, som for første gang blev valgt på generalforsamling. Vi kan derfor præsentere et nyt 19-mands stort hold i Statsrådet, som er parat til at varetage lige netop jeres interesser.

Statsrådet kæmper derudover videre med de faglige problemstillinger sidste måneds læserbrev satte fokus på, særligt brugen af målbeskrivelser og kollektive og individuelle tilbagemeldinger, der nu er taget op i Studienævnet. Endvidere gav læserbrevet anledning til dialog mellem undervisere og studerende.

Vi ser nu frem mod universitetsvalget den 26-29. november, hvor Statsrådet opstiller med kandidater til både Studienævnet, Akademisk Råd samt universitetsbestyrelsen.

Like os på Facebook eller tjek hjemmesiden ud og følg med i valget samt Statsrådets arbejde.

Sarah Momtaz
[sarahmomtaz@hotmail.com]

"Four more years!"

En rapport fra Obamas valgkamp

Det amerikanske valg

Det er en varm efterårsdag i Ohio, den måske mest betydningsfulde swingstat i USA. Staten, om hvilken man siger; "As Ohio goes, so goes America". Her er 15.000 mennesker samlet for at se, høre og hyldes Præsident Barack Obama ved et af de mange rallies. Da præsidenten endelig træder op på scenen, bryder en imponerende jubel ud. Hårene på mine arme rejser sig – dette på trods af, at jeg ugen forinden har set Obama til et tilsvarende rally i Miami, Florida. Tænk, at jeg står blot få meter fra verdens mest magtfulde mand.

Søndag den 7. Oktober rejser jeg og 37 andre unge fra DSU til USA for at føre kampagne for præsidenten og sikre hans genvalg. I tre uger rejser vi Østkysten rundt på et kampagne-roadtrip. For at hjælpe til i de vigtige swingstater, vil ruten være som følger: Miami, Florida – Jacksonville, Florida – Greensboro, North Carolina, Columbus, Ohio – Pittsburgh, Pennsylvania, Washington, D.C – New York.

I løbet af de tre uger besøger DSU kampagnekontorer i de forskellige byer og hjælper til, hvor der er brug for det. De første par dage, går vi på gaden for

Jeg finder mig selv stående blandt tusindvis af mennesker. Alle messer de "four more years", mens de rækker fire fingre mod himlen. Et hav af blå skilte med ordene "Forward" og "Obama&Biden" forhindrer mig i at se den store scene optimalt. Luften er tyk af forventninger. Efter at have stået i kø i adskillige timer, kan folk snart ikke vente mere.

at registrere vælgere til valget. Er du ikke registreret, kan du ikke stemme, hvorfor det er essentielt, at så mange som muligt blev registreret. Mange timer er blevet lagt i at ringe rundt til vælgere og banke på deres døre, for at fortælle dem, hvorfor de skal stemme på Obama. Udover at hjælpe til på de lokale kampagnekontorer, har vi fået oplæg om kampagnens opbygning, dens strategier og grunden hertil. Vi har lært meget om frivillighed, det organisatoriske arbejde med en kampagne og den amerikanske vælger.

Mange dage bruger vi på intensiv campaigning, men selvfølgelig er der også tid til at slappe af og se en masse i det mægtige land. Vi er så heldige at se Obama to gange, først i Miami, siden i Ohio. Retorisk er Obama vanvittigt dygtig, men det er hans folkelighed, der gør mest indtryk på mig. Når han taler, føler hver enkelt person, at han taler til lige netop dem. Han forstår middelklassen, han forstår husmoderen, den studerende, den syge og den fattige. Oplevelsen kan ikke beskrives med ord. Stemningen var helt elektrisk; Obama er ikke bare en præsidentkandidat – han anses for en helt, en kultfigur.

Mange fælder en tåre under hans tale og endnu flere råber bifaldende, når han taler om hjælp til de, der har det svært.

I det nordlige Ohio får vi muligheden for at se vi Bill Clinton og Bruce Springsteen, der sammen holder rallys i Obamas favør. Clinton holder, som sædvanlig, en fantastiske gribende tale. Manden har ordet i sin magt, som ingen anden. Man står tilbage med en følelse af, at Obama er det eneste rigtige valg for USA. og at vi alle gør en forskel. Stemningen eksploderer, da Springsteen spiller det første af en 6-7 numre. Han underholder forsamlingen med små anekdoter, en nyskrevet Obama-sang og pointer om vigtigheden af, at bruge sin stemmeret.

Selvfølgelig ser vi også seværdigheder rundt om i landet: Key West – det sydligste punkt i USA, Det Hvide Hus, Washington Monumentet, Capital Hill osv. Herudover ser vi spændende universiteter, som Cathedral of Learning i Pittsburgh, Pennsylvania. Vi besøger FN-bygningen, FN-missionen, Den Danske Ambassade i Washington, fagforeningen Teamsters, tænketankene

Sarah og de andre DSU'ere, der var i USA for at føre valgkamp for Obama

PPI, AEI og Herritage Foundation. Disse oplevelser er også virkelig interessante og alle stederne havde andre vinkler på valget, fx var AEI en republikansk tænketank, der havde nogle spændende perspektiver.

En oplevelse, der står meget klar for mig, er da laver canvassing i Jacksonville. Canvassing er det amerikanske ord for at gå dørtil-dør, hvor man banker på hos vælgere og sikrer sig at de stemmer (og stemmer det rigtige). Dør-til-dør er en af Obamas vigtigste kampagneformer. I alle byer har DSU banket på døre og snakket med den almindelige amerikaner om valget, Præsident Barack Obama, det faktum at danskere er taget hele vejen til USA for at føre valgkamp. Sidstnævnte er de fleste meget imponerede over; mange er ikke klar over at præsidentvalget overhovedet bliver fulgt i andre dele af verden – og at det har nogen indflydelse.

I Jacksonville, som er den største by i Florida, går vi kampagne i det ene område mere usselt end det andet. Her er kontrasten stor til luksus-lejlighederne i Miami Beach, hvor vi går dør-til-dør dagen forinden. Jeg banker på flere huse, hvor jeg er overbevist om at der umuligt kan bo mennesker. Det kan der. Dørene bliver gang på gang åbnet. Bagsiden af The American Dream viser sit grimme ansigt. Tusindvis er faldet i gennem systemet – og, hvor de i Danmark var blevet grebet af vores sociale sikkerhedsnet, rammer amerikanerne jorden med et brag. Efter tre uger i Guds Eget Land, sætter jeg mere pris på det danske velfærdssystem end nogensinde før.

Alt i alt har det været en helt fantastisk tur. Med mig i bagagen har jeg nogle værdifulde oplevelser med kampagnestrategi og organisering, med det amerikanske folk og med den enorme hær af frivillige, der har viet de sidste seks måneder af deres liv til Obama og hans kampagne. Jeg vil, sammen med de andre fra DSU, tage disse oplevelser med hjem og forhåbentlig finde inspiration til fremtidige kampagner i Danmark.

Jeg vender tilbage til Danmark med glæde over vores velfungerende velfærdssystem. Jeg er endnu engang blevet bekræftet i det danske (og socialdemokratiske) projekt og jeg krydser fingre for, at amerikanerne den 6. November sætter deres kryds ved Obama,

så USA måske kan nærme sig et system, hvor man de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder.

Sarah Momtaz er bestyrelsesmedlem i DSU Aarhus.

“

Efter tre uger i Guds eget land sætter jeg mere pris på det danske velfærdssystem end nogensinde før.

Til et rally med Obama

Nicolai Sveigaard
[nicolaisveigaard@hotmail.com]

Ni dage i Tampa:

En rapport fra Mitt Romneys valgkamp

Det amerikanske valg

Ikke alene tog vi til den mest centrale svingstat, vi havnede oven i købet i det mest centrale svingområde i staten, nemlig Tampa Bay-området. Den sydlige del af Florida er nemlig solidt demokratisk, og den nordlige del kerner republikansk, så vi var lige midt i orkanens øje i Tampa. Vores primære kontaktperson var Chris Martin, en statskundskabsstuderende, som i en alder af blot 22 dirigerer en af de største Romney-kampagnekontorer i området. Dér kan man tale om studierelevant arbejde.

Ring til vælgerne

Da vi mødte op på kontoret, tog Chris os øjeblikkeligt i lære. Først lærte vi at ringe folk op. Det var en bemærkelsesværdig automatiseret proces, hvor telefonerne var tilkoblet en central database, og så ringede man ellers folk op ved tryk på en knap, hvorefter man indtastede deres svar eller mangel på samme. Kun registrerede republikanere vel at mærke, for som tidligere forklaret handler de amerikanske valg om at mo-

bilisere vælgere, ikke overbevise nogen. Det var som regel rimelig upåfaldende at tale med folk over telefonen, udover når man fik en gammel dame i røret, der gerne ville sludre. Det var også meget hyggeligt.

Stemme dørklokker

Efter at have prøvet kræfter med det, kastede vi os ud i at stemme dørklokker. Det er kernen i en amerikansk valgkamp, og det bød på virkelig mange sjove og spændende oplevelser. Selvom de kalder det "walking", var bilen en uundværlig del af opgaven. Man kører nemlig nærmest fra hus til hus i ægte amerikansk stil, så man også kan have skilte i bagagerummet, hvis engagerede vælgere skulle ønske ét. Igen var turene på forhånd planlagt sådan, at vi kun besøgte registrerede republikanere.

Vi gjorde det en del dage, men lørdagen var sjovest, fordi der var flest hjemme dér. Om lørdagen traf vi for eksempel en ældre herre, som kun havde hånlig

latter til overs for Obamas energipolitik: "Har I nogensinde set en traktor drevet af en vildmølle?", spurgte han. Der var også en ejer af en mindre virksomhed af ukendt art, som havde fire pick up trucks and udtalte, at han end ikke ville stemme på Obama for 100 dollars. Flere steder blev vi også budt ind på te og kager, men det tillod vores tidsplan desværre ikke.

Rally med Romney

Vi fik nys om, at Romney og hans vicepræsidentkandidat Paul Ryan ville være til stede ved et rally cirka 200 kilometer fra Tampa om fredagen, så det skulle vi naturligvis også til. Fremmødet skulle tælles i tusinder, og alle, der påstår, at Romney kun repræsenterer den rige elite, skulle have set den forsamling, som var mødt op. Det var amerikanere af alle slags, de fleste klædt særdeles uformelt. Det afspejler den massive utilfredshed med Obama og hans politik, som findes i USA i alle sociale lag.

Nicolai og de fire andre VU'ere sammen med Shannon, der lærte dem at stemme dørklokker.

Romney og Ryan gik på scenen, cirka 15 meter fra os, og fyrede breddsider af mod Obama, mod hans politik, mod idéen om en velfærdsstat. Som liberale var det i øvrigt fantastisk at høre folk juble over budskabet om offentlige nedskæringer og lavere skatter. Den var vist ikke gået herhjemme.

Imødekommande amerikanere

Republikanerne var særdeles imponerede over vores tilstedeværelse og tog utrolig godt imod os. Bl.a. kan nævnes

Shannon fra Colorado, som oplærte os i kunsten at stemme dørklokker. Der var også Linda fra Texas, som var så sød at invitere os med i sin kirke om søndagen. Det var så en baptist-kirke med en menighed på 8000 mennesker, komplet med kæmpe sal, soul-kor og en pastor, som talte så sydstatsamerikansk, at man blev overvældet.

Mange oplevelser

Alt i alt har turen budt på så mange oplevelser, at det i skrivende stund endnu er svært at danne sig et overblik over det hele. Vi har ikke alene været helt inde i maskinrummet i verdens mest professionelle valgkamp, vi har også besøgt segmenter af Amerika, som for os danskere primært optræder på film og i platte stereotyper reproduceret gladeligt af bl.a. uvidende danske journalister. Vi har oplevet amerikanernes gæstfrihed, deres åbenhed, deres engagement og deres intense tro. De er på mange måder lig os og alligevel meget anderledes.

Selve valget

De adskiller sig ikke mindst politisk. For de fleste europæere virker en mand som Romney uspiselig. Han går til valg på ting, som ville være politisk selvmord i Europa. Og alligevel jubler amerikanerne; Romney har en snæver føring i RealClearPolitics' gennemsnit af meningsmålinger, og han har en komfortabel føring i Florida nu. Præsidentvalget har ikke været så tæt i mange år. Alt kan vitterligt ske. Vi håber, at vi har gjort en lille forskel til fordel for Romney, og at han vil sejre og føre Amerika ind i en ny æra af selsikkerhed og styrke. Men det er der jo som bekendt delte meninger om.

P.S. Fik jeg nævnt, at der var over 20 grader alle dage? I oktober vel at mærke.

Nicolai Svejgaard er medlem af VU Aarhus.

“Om lørdagen traf vi for eksempel en ældre herre, som kun havde hånlige latter til overs for Obamas energipolitik: ”Har I nogensinde set en traktor drevet af en vildmølle?”

Et rally med Romney og Ryan, som de deltog i.

Frederik Lassere
[lasserrefrederik@gmail.com]

Anne-Mette Bonde
[anne_moi@hotmail.com]

Tip en 13'er: Præsidentvalget

Det amerikanske valg

D. 6 november afgøres det amerikanske præsidentvalg. Det fordrer selvfølgelig en dertilhørende quiz, hvor du kan vinde et kaffekort til kantinen.

Spørgsmål	1	X	2
1. I hvilken stat afholdte Demokraterne deres partikonvent?	Texas	North Carolina	Alabama
2. Hvilken amerikansk butikskæde har påvist "kausalsammenhæng" mellem kunders valg af kaffekrus-farve og præsidentvalgets udfald i 2008?	7-Eleven	Dunkin' Donuts	Starbucks
3. Hvem vinder staten Ohio?	Barack Obama	Clint Eastwood	Mitt Romney
4. Hvor mange gange nævner Romney i sin tale på valgaftenen, at han er en "experienced businessman"?	1-3	4-10	Han siger faktisk ikke andet
5. Folket har talt: Michelle Obama har officielt slået Anne Romney i en prominent konkurrence – men hvilken?	Dance-off	Mest velsmagende cookies i et bake-off	Flest superlativer i træk om deres mand
6. Hvor mange af Romneys efterkommere hiver han med på scenen efter valgets afgørelse?	1-5	6-15	16-101
7. Hvis Romey vinder, hvilket nummer i præsidentrækken bliver han i så fald?	49	42	45
8. I USA snakker man om the "Romney Dog Issue." Hvad omhandler det? Rygtet siger, at Romney...	Vil have en hund og den skal være "cuter than Bo"	Er besat af zoofili, primært hunde.	Engang har monteret sin hund på bilens tag og kørt den til en kennel.
9. Hvad var Obamas nickname, da han spillede basket i collegetiden?	O'Bomber	Meanmachine	BenchObama
10. I hvilken stat har Obama været guvernør?	Illinois	Kentucky	Massachusetts
11. Obama virker måske som det perfekte menneske, men han har en karakterbrist. Hvad?	Han kan ikke lide is (!)	Han er sygeligt besat af musicalen "Hair"	I vennekedse kaldes han mr. Break Up grundet sine dårlige tips til parforhold
12. Såfremt Obama taber præsidentvalget, hvad er så den primære årsag til nederlaget?	Manglende politiske resultater	Psy-parodien "Mitt Romney Style" på youtube – Big Hit!	Chuck Norris støtter Romney – enough said!
13. Hvem vinder præsidentvalget?	Barack Obama	Jay-Z	Mitt Romney

Kuponerne skal afleveres i Kandestøberens blå postkasse ude foran kontoret.

Charlotte Brandsborg
[c.brandsborg@gmail.com]

Off topic

Disse opdragende budskaber præsenteres nænsomt gennem en lille dialog mellem to verdener, der kun er adskilt af rundt regnet tre generationer. "G" står for Emma Gad og "K" står for Kandestøberen.

Vis kun glæde

K: Det er aftenen, hvor julefrokosten løber af stablen, og værterne er bagud i forhold til tidsplanen. Hvad gør værterne, hvis gæsterne banker på døren, inden bordet er dækket?

G: Det er en selskabelig Umulighed, at Vært og Værtinde ikke er fuldt færdige ved Gæsternes ankomst [...], ligesom alt andet i Huset maa være i fuld Orden, før Nogen kommer.

K: Okay, så antager vi, at bordet er dækket, når gæsterne kommer. Men hvordan organiserer værterne, hvor folk skal sidde?

G: Værten meddeler stille, hvilke damer Selskabets Herrer skal have tilbords, medmindre der i Entreen staar en Skaal med smaa Sedler...

K: Og hvad stiller man bedst op, hvis man trækker en tør tvebak til bordherre?

G: Der vises kun Glæde, [også] selv om det er en gammel Snerpe, man har faaet tildelt.

K: Kan man omgå den en uheldig lodtrækning ved at tale med herren på sin højre side i stedet for sin bordherre til venstre?

G: [Ja.] Læg vægt paa altid at tale med Deres Sidemand, ikke alene Den De har tilbords, men ogsaa Den, der sidder ved Deres anden Side [...], og hvis De kommer i Samtale med den, der sidder paa Plads Nr. 2 fra Dem, søg da at inddrage den Mellemsiddende i Samtalen,

som ellers vil sidde med en knugende Følelse af Forladthed.

Sørg for damerne

K: Skal herren sørge for sin borddame, før han sørger for sig selv?

G: Herren hælder, første Gang han skænker, et Par Draaber Vin først i sit eget Glas, hvilken Skik skriver sig fra den Tid, hvor man kunde frygte et Stykke Prop i Vinen, dernæst fylder han sin Dames Glas indtil hun siger Stop.

K: Må herren derefter hælde i sit eget glas?

G: Han kan da forsyne sig selv, hvis ikke damen på hans anden Side ogsaa er vansmægtende."

K: Det er godt nyt i mere end én forstand: Mændene må underholde to damer på én gang, og damerne kommer aldrig til at tørste. Er det muligt at damerne selv skænker, hvis det skulle glippe for herrene?

G: En Dame kan ikke godt skænke Vin for sig selv, men maa, som den svage Kvinde, søge Mandens Beskyttelse, i hvilket Tilfælde han gør det med en Undskyldning for sin Uagtsomhed.

Vis ikke interesse for maden

K: Hvordan skal man agere, hvis man ankommer til julefrokosten døden nær af sult?

G: Vis ikke nogen iøjnefaldende interesse for Maden. Forsyn Dem tilsyneladende ligegyldigt, selv om De er sulten, hvilket ikke vil klæde Dem at tale om, hverken før eller under Maaltidet.

K: Hvordan forholder man sig omvendt, hvis man har spist hjemmefra, fordi man ikke kan lide fedtet julemad?

G: Undgaa saa vidt muligt at levne og

gør Deres Bedste for, at Deres Tallerken ikke har et utiltalende Udseende, naar De er færdig.

Undgå farverige skåltaler

K: Er der nogen rigtig eller forkert måde at holde tale på og derefter udbringe en skål?

G: Skaaltaler er ved at gaa af Mode ved et almindeligt Middagsselskab. I mere gammeldags Kredse bruges [skåltaler] dog endnu [...]. Det maa da tilraades ikke at gøre det i altfor blomstrende Udtryk, men helst at holde paa den spøgefulde og kauserende Form.

K: Kan de andre gæster komme med morsomme tilråb, hvis talen stik mod god norm alligevel skulle udvikle sig til en skåltale i fuldt flor?

G: At de andre Gæster tier stille under Bordtaler følger af sig selv.

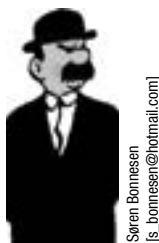
Tilbage er der vist kun at sige: Glædelig julefrokost og god fornøjelse!

Emma Gad

Søren Riis Andersen
[riisandersen@hotmail.com]

Søren Bonnesen
[s_bonnesen@hotmail.com]

Brevkanden

Brevkanden

På baggrund af sidste nummers succes svarer Søren og Søren igen i dette nummer på læsernes kvaler. Send dit spørgsmål til kanden@ps.au.dk eller aflever det i den blå postkasse uden for Kandestøberens kontor.

Hej Søren & Søren

Jeg har to spørgsmål:

1. Hvad gør man, hvis man har skabet fyldt med pandekagedej, som bare fylder og tager pladsen fra minutnudlerne?
2. Hvad gør man, hvis man føler, at man slet ikke er færdig med at danse gangnam style? Er det ok stadig at elske den sang og i så fald, hvor går jeg hen, hvis jeg ønsker at danse til gangnam style? Hilsen den anonyme russer

Kære russer

Rigtig usjovt spørgsmål. Hvad fanden tænker du på? Minutnudler? Ved du ikke, at bouillon i minutnudler indeholder smagsforstærkere, der ifølge Sundhedsstyrelsen er yderst farlige og kan medføre "kinesisk restaurant syndrom". Klassiske symptomer er hovedpine, trykken for brystet samt kvalme. En af vores gode venner led af kronisk kinesisk restaurant syndrom, som resultat af et minutnudelmisbrug. Han endte med at flytte til Finland, hvor han i dag lever som skovhugger. Og har du lyst til at være skovhugger?

Mht. gangnam style... først nudler og nu GANGNAM STYLE? Hvad er det med dig og Asien? Kom du aldrig hjem fra dannelsesrejsen til Sydøstasien, eller er det dig, Simon Juhl? Uanset dit tilknytningsforhold til Asien vil vi anbefale at lade være med at sige det til nogen og kun lytte til den, når du er alene. Hvis folk lægger mærke til, at du hører musik, der ikke er på mode, vil du blive socialt ekskluderet og det vil blive nogle lange år på IFSK.

Vi var meget glade for dine spørgsmål og håber du i fremtiden vil dele dine problemer med os. Store som små.

Mvh. Søren & Søren

Hej Søren & Søren

Hvorfor er det ikke sejt at have en hest? Jeg blev mobbet som dreng pga. min pony, men troede at større var sejere, og at en større hest ville give mig den opmærksomhed, jeg fortjener. Hilsen den hesteglade

Hej Hesteglade

Sjovt, du spørger. Vi er nemlig begge tilhængere af større er sejere-doktrinen. Derfor er vores konklusion, at det ikke er dyret, der er problemet, men størrelsen. Du bliver simpelthen nødt til at skaffe dig en større hest. Og den skal være meget større, hvis du skal have streetcredit for at ride på sådan en. Du kan eventuelt spice din ridetur op med farverigt tøj og store våben. Det skaber opmærksomhed. Sidst men ikke mindst bør du aldrig nogensinde underskrive dig "den hesteglade" igen. Det er akavet for både dig og os.

Mvh. Søren & Søren

Hej Søren & Søren

Forleden var jeg til lang fredagsbar, hvor jeg mødte en fyr fra min blok, som jeg længe har haft et godt øje til. Vi snakkede en del sammen og sidst på aftenen fulgtes vi hjem - han SKULLE have været i byen men valgte at droppe sine venner til fordel for mig, så jeg tænkte jo... ja, I ved nok. Da vi ankom til blokken, gik han først ind til sig selv, men kom efterfølgende ud igen og spurgte, om han ikke måtte sove hos mig. Min rumbo sov allerede, så jeg lukkede ham ind... Mine forventninger var skruet helt i vejret, så I kan nok forestille jer min dybe skuffelse, da han valgte at lægge sig med sit hoved i modsatte ende af mit (altså i fodenden) og snorker højlydt i løbet af få minutter. Det har plaget mig lige siden. Er det

“Jeg har hørt, at fitnesskongen både tager elevatoren og spiser osteboller. Er det rigtigt?”

VINDER AF KAFFEKORT

Tillykke til **Charlotte Bircow** for at have bidraget med månedens bedste spørgsmål.

Kaffekortet kan afhentes på Kandens kontor.

mig, der har læst nogle signaler helt forkert her? Han spurgte godt nok, om han måtte SOVE hos mig - men hvis det bare var søvn, det handlede om, kunne han vel lige så godt have sovet inde hos sig selv? Og hvad betyder det, at han lagde sig med hovedet i fodenden? Og hvad skal jeg sige, når jeg støder ind i ham på trappen? Jeg håber virkelig, at I kan hjælpe mig!

Kærlig hilsen

Den fortvivlede girl next door

Hej Lise

Sjovt, du spørger om det. For det første bor du ikke ved siden af, det gør Alexander og Katrine. Jeg skulle desuden hilse fra min roommate og sige, at

normale mennesker sover med hovedet mod væggen og ikke med hovedet i den "rigtige fodende". Så er det vist slået på plads. Når det så er sagt, er det mindst lige så akavet for ham, fordi du lagde dig med hovedet den forkerte vej. Desuden har vi aldrig hørt om en mand, der åbenlyst har afvist muligheden for sex, så mon ikke snart han banker på din dør igen. Hvis ikke han gør, er det muligvis fordi, du har kommenteret hans mor. Det er i en mands bog en legitim grund til at droppe en kvinde uden varsel. Drengen er pjattet med kastanjer, så spørg, næste gang du ser ham på trappen, om han ikke vil bruge en eftermiddag på at lave kastanjemænd med dig.

Håber det hjælper dig, og at dig og Taus lever lykkeligt til jeres dages ende.

Mvh. Søren & Søren

Kære Søren & Søren

Længe har jeg gået med tankerne om at åbne en zoologisk have, men jeg synes, det måske er lidt meget arbejde både at studere Statskundskab og køre en zoologisk have ved siden af. Hvad har I af råd? Skal jeg droppe ud og fokusere på den zoologiske have, eller skal jeg helt droppe ideen?

Hilsen Zooey

Kære Zooey

Sjovt, du spørger om netop dette.

Det har aldrig været en umulighed at studere statskundskab og drive en zoologisk have på samme tid. Alt det kræver er blot lidt koordinering. Søren har selv en bekendt af en bekendt, som tidligere var venner med en person, som arbejdede inden for den zoologiske verden. Og gennem den kilde kan vi berette, at det ifølge Fødevarestyrelsen blot kræver et dertil indrettet zoologisk anlæg, åbningstider syv dage om året og levende dyr, der vises frem. Så hvis din ambition er at kunne kalde dig indehaver af en zoologisk have, kan du reelt blot anskaffe dig en guldansk i et akvarium, en terrier i et bur og en kanarie i et bur. Så holder du åbent i dine forældres garage en uge i sommerferien, og vupti er du indehaver af en zoologisk have.

Mvh. Søren & Søren

Hej Søren & Søren

Jeg har hørt, at fitnesskongen tager elevatoren og spiser osteboller. Er det rigtigt?

Hilsen Charlotte Bircow

Hej Charlotte

Sjovt, du spørger. I skrivende stund har vores gode ven Jakob Scharpf netop anholdt bagmændene bag de ondsindede rygter, og det er med glæde, at vi kan afkræfte dem alle. Fitnesskongen er lige så ren som Rolf - et hundrede procent FITNESS!

Mvh. Søren & Søren

Jonas Kraft
[jonas@kraft.com]

PraktiKanden

Praktikant i Eurozonens Enfant Terrible

Fra demokratiets vugge til euroens grav. Grækenland spænder vidt. Jeg er økonomisk-politisk praktikant på den danske ambassade i Athen dette efterår. Et praktikophold som indtil videre har budt på spændende arbejde i et land med solskin, korruptionsskandaler, eksotiske øer – og ja så selvfølgelig en hel del gæld.

I løbet af min kandidat har jeg beskæftiget mig med mange forskellige emner. Lige fra BRIK-landenes sikkerhedspolitik over regnskabsvæsen til klimapolitik. Det, man i DJØF-bladet nok ville kalde en målrettet fagsammensætning, er ikke ligefrem samlebetegnelsen her. Alligevel har jeg det sidste stykke tid haft en særlig interesse for de økonomiske kriser både i USA og Europa. Det var denne interesse, som fik mig til at søge praktikstillingen i den økonomisk-politiske afdeling på den danske ambassade i Athen.

Håbet med praktikpladsen var at få en større faglig forståelse af økonomiske kriser og krisepolitik og så selvfølgelig for på egen hånd at opleve, hvordan det er at bo i et kriseland. Sidstnævnte vender jeg tilbage til lidt senere.

Arbejdet på ambassaden

Hvad angår det faglige har jeg fået lige det, jeg kom efter. For man finder vel

nok ikke en anden case i øjeblikkets Europa – nogen vil måske endda sige i verden – som rimer mere på økonomisk krise end Grækenland. Ja, faktisk bør krise stå i flertal. I Grækenland er der gældskrise, bankkrise, politisk krise, implementeringskrise, social krise, eksistentiel krise – you name it! Empiri nok til at gøre selv det største metodegeni en smule rundforvirret.

Kriserne er det, som fylder mest i nyhederne om Grækenland. Nye – ofte deprimerende – økonomiske nøgletal analyseres, sparekrav forhandles, fagforeningerne kalder til strejke, Keynes-tilhængerne himler over austerity-mørkemændene. For mig utrolig givtigt og spændende at få lov at følge med i til daglig.

Praktikantens opgaver på ambassaden varierer meget. Jeg synes generelt, at jeg bliver inddraget rigtig meget i ambassadens dagligdag og får lov til at

beskæftige mig med spændende opgaver. Mine arbejdsopgaver består bl.a. i at researche og bidrage til indberetninger om aktuelle økonomisk-politiske forhold i Grækenland, som sendes til København, og gå med ambassadøren og souschefen til møder i græske ministerier og til EU-briefinger. Derudover er der selvfølgelig også de mere rutineprægede opgaver som at poste nyheder på ambassadens Facebook-side og skrive ugenyheder til hjemmesiden.

Dagligdagen i demokratiets vugge

Den almindelige græker betaler prisen for krisen – med høje renter. Hver fjerde græker er arbejdsløs, lønninger og pensioner falder fortsat drastisk, uden priserne gør det samme. Mange butikker er gået konkurs, bankerne har ingen penge og investeringslysten er lig nul. Et par uger efter min ankomst blev der afholdt en afstemning om, hvorvidt vi skulle have varme på i mit lejlighedskompleks hen over vinteren (hvor det

Akropolis i Athen. Formentlig én af verdens mest kendte ruiner

godt kan blive ret koldt). Sammen med 2 andre beboere stemte jeg "ja tak til varme", mens de resterende 30 beboere pænt takkede nej. De ville hellere spare pengene til fyringsolie og så tage et ekstra tæppe på i vinternatten. Demokratiet længe leve!

Grækerne har uden tvivl krisen meget tæt på sig i dagligdagen – men kan man mærke krisen som praktikant? Egentlig ikke specielt meget. Selvfølgelig er der demonstrationer jævnligt, og en enkelt gang eller to har jeg også oplevet sammenstød mellem politi og en mindre skare af demonstranter. Det oplevede jeg dog kun, fordi jeg bevidst opsøgte det – lidt sensationslidelig er man vel.

Grækenland er imidlertid – for ikke-grækere – fortsat det land, som mange

Inden jeg kom herved, var jeg sådan set hoppet lidt med på denne forestilling om grækerne og "tag jer nu sammen!"-forklaringen af krisen, som internationale – og danske – medier sjældent er for fine til at holde i live. Men når man sætter sig lidt ind i græsk historie og kigger på, hvor meget Grækenland egentlig har skullet spare, synes jeg, det indgyder en smule respekt. Kunne man fx i Danmark på kun 2 år spare 20 % af et års BNP på de offentlige budgetter? Nok næppe uden lidt gadeuorden.

Dermed ikke sagt at Grækenland er i sikker havn – risikoen for et GREXIT lurar konstant rundt om hjørnet. Der er fortsat kæmpe strukturelle problemer og udbredt korruption – især blandt den velstående del af befolkningen herunder politikerne. "I don't need sex – the

Praktikanten og ambassadens meget beskedne facade

government fucks with me everyday!" stod der på en T-shirt hængende i en af de utallige boder omkring Monastiraki centralt i Athen. Selvom man skal passe på med at gøre tryk på T-shirts til universelle sandheder, beskriver den udemærket den generelle attitude blandt grækerne. De føler sig snydt og ført bag lyset af deres korrupte politikere. En gang imellem forstår jeg dem godt.

Den almindelige græker betaler prisen for krisen – med høje renter. Hver fjerde græker er arbejdsløs, lønninger og pensioner falder fortsat drastisk, uden priserne gør det samme.

kender fra deres ferie hernede. Min fritid bruger jeg især med 5-10 praktikanter fra andre ambassader. Vi tager typisk på stranden (ca. en time fra Athens centrum), drikker is Kaffe i Athens charmerende ældre bydele, tager ud på øerne – og jo det hænder da også, at vi smager på den lokale ouzo: Om end ikke "Bryssel og Dan Jørgensen på dansegulvet 24/7", så kan Athen uden problemer mønstre en habil fest! Det kan både være elektrofest i klubkvarteret Gazi eller strandfest i vandkanten.

We are nice people!

Endelig har mit praktikophold – udover faglig indsigt, oplevelser i et kriseland og strandfester – givet mig et mere nuanceret billede af Grækenland og grækerne. Grækerne selv er godt klare over, at billedet af "den downe græker" har bredt sig over det meste af verden. "Don't read the papers – we are nice people!", sagde en opgivende taxachauffør til mig uprovokeret forleden.

Plaka: Et af de charmerende ældre kvarterer i Athen

Nina Hjort
[nhjort89@gmail.com]

Karrierekanonen

Fra sidefagsstuderende til gymnasielærer

Karrierekanonen går denne gang i den modsatte retning af genbrug og prøver i stedet noget helt nyt. I novemberudgaven af Karrierekanonen har vi nemlig fået fat i en tidligere sidefagsstuderende fra Aarhus Universitet, gymnasielærer Karsten Kristensen Back.

Karsten Kristensen Back blev indskrevet på AU i 1996 med engelsk som hovedfag, og i 1999 startede han på samfundsfag som sidefag. Der var på det tidspunkt ikke så mange, der valgte den kombination, men Karsten Kristensen Back holdt fast i sit valg, som var drevet af interessen for amerikanske og engelske politiske forhold og en generel samfundøkonomisk interesse.

Han fik da også ansættelse stort set med det samme efter at være dimitteret som cand.mag i engelsk og samfundsfag – dog efter først lige at have aftjent sin værnepligt, selvfølgelig. Det var Lemvig Gymnasium, der i 2003 ansatte den nyudklækkede kandidat.

På spørgsmålet om hvorvidt det var problematisk at komme direkte fra universitetet, svarer KKB, at "det var faktisk ikke noget problem. Dengang var pædagogikumuddannelsen 2-årig, og jeg observerede meget i starten. Jeg

tror, jeg havde en måneds observation, inden jeg blev kastet for løverne; men jeg følte egentlig ikke, at jeg blev kastet for løverne. Jeg følte, jeg blev ført ret pædagogisk ind i det"

Men hvordan var det så, at skulle omsætte teorierne til gymnasieniveau? "Jeg følte, at afstanden var meget større, end jeg havde regnet med. Altså at man går meget drastisk ned i niveau. Jeg havde en 2.g-klasse, jeg skulle starte op med højniveau. Og der følte jeg meget, at jeg ikke i første omgang umiddelbart kunne bruge de ting, jeg havde lært på universitetet. Jeg følte måske mere, at det var sådan noget 3.g niveau, jeg havde lært i gymnasiet, som jeg stod og underviste i. Men ret hurtigt fandt jeg ud af, at jeg kunne begynde at introducere de teorier, jeg kendte fra studiet. Fx i 3.g er det muligt at overføre både IP og økonomi ret konkret. Men der er masser af teori, som man lærer på universitetet, som man aldrig kom-

mer til at bruge på gymnasiet".

Karsten Kristensen Back må indrømme, at man nok må holde sig opdateret teoretisk på andre måder end ved undervisning, da en del af universitetslærdommen går tabt som lærer. "Meget af det går tabt, men man er nødt til at have det i bagagen, sådan at når man møder de rigtigt dygtige elever, så skal man ikke komme til kort. Så man ikke står i den situation, at der kommer en elev og siger 'der er for resten også denne her teoretiker Niklas Luhmann' og man så må svare 'nej, ham har jeg aldrig hørt om' og dermed komme til at tabe autoritet".

Til sidst beder jeg Karsten Kristensen Back om at give os studerende nogle gode råd. "Jeg tror faktisk, at det er rigtig godt, at man tør gå lidt imod strømmen. Jeg tror at noget af det, jeg har fortrudt allermest, er, at jeg ikke havde noget mere is i maven, og

Man skal turde at give slip på, at det hele skal være drømmejobbet, og det skal være indenfor 10 kilometers afstand. Man skal turde at tage et sats med det første job, man har.

brugte noget af tiden mellem kandidatgraden og jobsøgningen – at jeg sådan set søgte job på en fuldstændigt bar tavle. Man lærer meget på studiet, selvfølgelig, men det er også en meget lukket teoretisk verden.” Og det er ikke kun de fede studiejobs, som Karsten Kristensen Back anbefaler, at man tager. ”Man må også slå til på nogle af de ulønnede muligheder, der er. Der er masser af gode studiejobs, men også nogle skodjobs, som man kan lære meget af. At man kommer ud og oplever systemet lidt på egen krop, det kunne jeg godt forestille mig, kunne have været godt. At man ikke bare lader sig tynde af, hvad opinionsdannerne siger. Men at man tør at opleve en anden side end bare den teoretiske verden og får noget praktisk erfaring. Specielt som statskundskaber kunne det nok være meget godt at investere lidt i det – fx tage nogle ulønnede jobs, hvis man vel at mærke har råd, og tid, til det. Men det behøver ikke være under studiet.

Det kan også være, når man er færdig”.

Selv synes han, det gav ham rigtig meget, da han i forbindelse med sit speciale rejste til England af flere omgange – udover det faglige løft til specialet. ”Men også bare det at opleve at leve et andet sted og at opleve et system, som man bare har læst om”.

Til slut opfordrer Karsten Kristensen Back til, at man ikke skal være så bange for at tage jobbene i Udkantsdanmark. Man skal turde at give slip på, ”at det hele skal være drømmejobbet, og det skal være indenfor 10 kilometers afstand. Man skal turde at tage et sats med det første job, man har. Det er rigtig meget værd, hvis man ikke får udenlandsk eller anden erfaring, at man så har vist, at man er i stand til at tage et job, der ikke nødvendigvis ligger lige til højrebænet. Og det er jo bedre at have et job end at gå ledig”.

Karsten Kristensen Back er i dag ansat ved Roskilde Katedralskole både som adjunkt og som pædagogisk leder. Så det er altså muligt at komme væk fra Udkantsdanmark igen, hvis man ønsker det.

Karsten Kristensen Back

Har du **LEDER** evner ?

Risskov piger søger spejderledere.

Bliv en del af én af Danmarks størst spejdergrupper.

Kontakt forman Søren Mikkelsen på mail:

soerenm@mail.dk eller tlf. 31 41 95 35

Se mere på www.risskov-piger.dk

DET DANSKE
SPEJDERKORPS

Helene Lund Jørgensen
[helenejorgensen@gmail.com]

Puls på politikken

Baggrunden for bilbomben i Beirut

Fredag eftermiddag d. 19. oktober 2012 sprang en bilbombe i Libanons hovedstad, Beirut. Dette førte efterfølgende til uroligheder og demonstration i byen og betød, at verdens øjne igen for en tid vendtes imod det lille land i Mellemøsten.

Reportagerne derfra afspejlede et land bogstaveligt talt på randen af en ny borgerkrig, og billederne i medierne herhjemme var voldsomme. Paradoksalt nok rapporterede få om den mere end 10.000 mennesker store og fredelige demonstration på Martyrpladsen foran moskeen ved begravelsen eller den faktiske baggrund for attentatet.

På statskundskab er vi tilbøjelige til at putte ting, herunder også begivenheder og mennesker, i kasser. Men med et land som Libanon, hvor alting og især begivenhederne og menneskene må ses i kontekst for at forstås, er det ikke så ligetil. Vi skal derfor virkelig også følge det andet råd vi får, nemlig at høre en historie fortalt fra mange forskellige vinkler, tænke selv og herigennem nå frem til en konklusion, som så godt som muligt afspejler sandheden.

En lille flok statskundskabsstuderende fra AU befandt sig qua studieturen i Libanon, da begivenhederne fandt sted og nogle var også til stede ved denne demonstration på Martyrpladsen. Vi havde derfor mulighed for selv at tale med menneskene, som var der, og efterfølgende også med blandt andet ambassadøren, Jan Top, korrespondent hos Information, Lasse Ellegaard, en repræsentant for Hizb'allah og flere andre mennesker i byen, som også var vidner til eller havde synspunkter i forhold til denne begivenhed.

De forudgående politiske kampe

Menneskene som var på Martyrpladsen til demonstrationen tilhører eller støtter oppositionen til regeringen,

den såkaldte 14. marts koalition. Som beskrevet lidt nærmere i oktobernummeret af Kanden, findes der to fløje i det libanesiske parlament, den hovedsageligt shia-muslimske og pro-syriske 8. marts-koalition, der støtter (eller støttes af) Hizb'allah og sidder i regering lige nu, og den overvejende sunni-muslimske og anti-syriske 14. marts-koalition, der støtter Saad Hariri, søn af tidligere premierminister Rafiq Hariri, som blev myrdet i februar 2005 ligeledes i et bilbombeattentat.

Mordet i 2005, som endnu ikke er fuldt opklaret, satte en bølge af begivenheder i gang. Blandt andet Cedar-revolutionen, hvor omkring en million mennesker samledes i Beirut til den største demonstration nogensinde i landet og tvang Syrien til officielt at trække sig ud af landet politisk og militært. Ligeledes var demonstrationerne henholdsvis d. 8. og d. 14. marts, som dannede de to parlamentariske fløje, en følge heraf. Desværre forekom også en del efterskælv i form af bilbomber, der, som i en art gengældelses-spiral, blev ved med at sprænge i hovedstaden helt frem til januar 2008. Denne var indtil bomben d. 19. oktober i år det seneste tilfælde.

Syrien-konflikten påvirker

Målet for bilbomben d. 19. oktober i år var Wissam Al-Hassan, leder af efterretningsafdelingen i Libanons sikkerhedstjeneste. Al-Hassan havde været nær allieret med Rafiq Hariri og ledede blandt andet efterforskningen af det endnu uopklarede mord på selvsamme. I denne efterforskning havde man fundet beviser, som implicerede Syrien og

Hizb'allah i mordet på den tidligere premierminister. Desuden havde han nyligt været hjernen bag afsløringen af den nu tidligere informationsministers involvering i et bombekomplot. Ministeren, som var allieret med Bashar al-Assad i Syrien, sidder nu i fængsel. Samtidig havde Saad Hariri på det tidspunkt næsten lige åbent erklæret sin og 14. marts-bevægelsens støtte til oppositionen og oprørerne i Syrien.

Dette er utvivlsomt de stærke grunde til, at Hariri-støtterne til demonstrationen anklagede Syrien og Hizb'allah for mordet på Wissam al-Hassan. En anklage både Syrien og Hizb'allah dog afviser. Af samme grund er det ikke så mærkeligt, at demonstranterne i vid udstrækning holdt landets nuværende regering an-

svarlig for dette mord, idet denne i høj grad støtter Hizb'allah og har stærke diplomatiske forbindelser til Syrien og derfor krævede premierministerens afgang fra posten.

En ny borgerkrig på vej?

På pladsen stod vi sammen med en børnefamilie og en flok unge, vi havde mødt tidligere. Fælles for dem og generelt fælles for den almene libanesiser var blot et ønske om fred. Ingen ønsker en ny borgerkrig. Mange på pladsen følte, at de på uretfærdig vis havde mistet en mand, som for dem stod for retfærdighed og sikkerhed. Så selvfølgelig demonstrerede de. Ikke fordi de er krigeriske eller havde et generelt ønske om ustabilitet, men imod noget de syntes var uretfærdigt. Det er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at en ny borgerkrig er på trapperne.

Lasse Ellegaard rapporterede om et rally imod regeringsbygningen, hundredevis af vrede mennesker, som løb storm imod afspærringer og blev mødt med tåregas, skarpe skud henover hovederne og nødvendigheden af hærens indgriben med panserkøretøjer og hjelmlklædte soldater, før urolighederne igen ville dø hen (21. oktober 2012, Information).

Det er rigtigt, at en del mennesker, på opfordring fra taleren, bevægede sig fra moskeen om til Parlamentet nogle hundrede meter derfra for at demonstrere og kræve premierministerens aftrædelse. Det er også rigtigt, at situationen eskalerede med tåregas, en enkelt skudsalue og enkelte militærkøretøjer, som startede fra pladsen og kørte om imod parlamentet indeholdende soldater, som også ganske rigtigt bar hjelme. Mit gæt er, at hjelmene er standard. Men det er ikke rigtigt eller i mine øjne i orden kun at rapportere fra dette sted, om disse minutter og disse få hundrede mennesker, når den faktiske demonstration varede i flere timer, omfattede mere end 10.000 mennesker og var en fredelig demonstration med et faktisk budskab.

Hvem er bagmanden?

Hizb'allah, som vi også talte med repræsentanter for, hævder, at de ikke

Målet for bilbomben d. 19. oktober i år var Wissam Al-Hassan, leder af efterretningssafdelingen i Libanons sikkerhedstjeneste.

blander sig i civil krig i landet. Deres mål er ikke en ny borgerkrig, nærmere at undgå en sådan, idet en sådan ville dræne landet og svække deres chance for at opretholde modstand imod Israel og forsvare landet mod en invadering herfra. De holder fast ved, at uanset hvor mange gange, man forsøger at provokere dem, vil de ikke vende deres våben indad. Hizb'allah siger, at dem man bør være bange for er Israel og grupperingerne i Libanon, som ønsker at rykke ved status quo og skabe uro og ustabilitet.

Ambassadøren, Jan Top, der var den eneste vi talte med, som ingen egentlig interesse havde i, at nogen absolut skulle have skylden for bomben, sagde da også, at man kun kan gætte på, hvem der står bag. Det at bomben kom så hurtigt efter Hariris støtteudmelding

til oppositionen i Syrien, tyder dog på, at bomben var nøje planlagt og var et led i serien af politiske mord, som startede i 2005, men aldrig er blevet opklaret. Han mente, at målet havde været Wissam al-Hassan, og at det derfor ikke er sandsynligt, at det blot var en tilfældig terrorhandling.

Der findes altså mange teorier om hvem, som står bag, men ikke ét endegyldigt bevis. Det kan teoretisk set have været næsten hvem som helst, fra at have været udført på ordre fra Bashar al-Assad selv, til at være en lille gruppe, som handlede på egen hånd. Vi kan dog konkludere, at der ofte er foregået mere eller ligger meget mere bag begivenheder som dette mord og den efterfølgende store demonstration, end man umiddelbart hører om i medierne.

Anders Nedergaard Lassen
[anders.nedergaard.lassen@gmail.com]

Fitnessklumme

1, 2, 3 - sæt i gang!

Selvom det er koldt og mørkt, virker løbeskoene stadigvæk, men det er ligesom lidt som om, at det kræver en meget større indsats at komme afsted på løbeturene om vinteren end på lækre, varme sommerdage.

Det er koldt, mørkt og vådt, og disse faktorer bliver ofte gode undskyldninger for ikke at komme afsted. Men hvad (fanden) gør man så for at opretholde motivationen i løbet af den kolde vinter? En god måde at fastholde motivationen på er ved man har konkrete mål eller løb, man træner op til. I den forbindelse afholder Aarhus 1900 en løbsrunde (www.aarhus1900.dk/nytaarscup) med 5 forskellige løb på 5- og 10 km. Dette er en god måde at holde/forbedre formen over vinteren, og i løbet af 5 runder kan tiden optimeres!

Men er man ikke den største fan af efterårets mørke indtog, regnfulde ture eller ikke har varmt nok tøj til at komme afsted, så fortvivl ej! Århus studenter-svømning (www.ass.dk) åbner fra mandag til torsdag dørene for de studerende mellem 21-22. I poolen er alt fra lang-somme søkøer til hurtigere modeller velkommen til at boltre sig i vandet. Svømning er effektivt, det træner hele kroppen og er alt i alt en super god

motionsform! Som bonusinfo kan det nævnes, at tilbuddet også inkluderer en skrabet spaafdeling med sauna.

Hvis tålmodigheden ikke holder til de utallige gentagelser, som løb og svømning indebærer, så er Cross fit måske nærmere noget for dig. Cross fit er et nyere skud på stammen. Dette nye cult-fællesskab gør op med de traditionelle fitnessmetoder ved at variere antallet af gentagelser, forskelle i belastningen samt øget fokus på funktionelle øvelser. En crossfit-workout fokuserer ofte på hele kroppen og varer - udover opvarmningen - oftest kun mellem 10-20 minutter. På den tid når man dog eftersigende at få pulsen op i det røde felt.

Men hvis du er typen, der ikke magter autoriteter i form af en hakket, halvskaldet fitnessnise, der skriger dig ind i skallen til trods for, at pulsen er langt over 200, så er hjemmesiden www.hundredpushups.com måske et bedre fit. Denne hjemmeside opstiller en træningsplan for drenge og piger, så man - eftersigende - skulle være i stand til at tage 100 armbøjninger uden pause på blot 7 uger. Programmet tager udgangspunkt i tre træninger om ugen og kan klares på en måtte foran fjernsynet! Nu er udfordringen, om det er muligt at træne sig op til, og hvis ens evner måske ikke er tilstrækkelige for tiden, så søg inspiration hos en atlet, hvilket om noget er oppe lige for tiden.

“Whatever your 100% looks like, give it.

- Lance Armstrong

Mette Kjær (formand)
[mkjaer@ps.au.dk]

Jonas Gejl Pedersen (næstformand)
[a05jonas@gmail.com]

Nyt fra Studienævnet

Nyt fra Studienævnet

Læs denne gang om det sidste studienævnsmøde og problemet med kontakten mellem instituttet og de studerende.

På dagsordenen for sidste studienævnsmøde var blandt andet afslutningsformer i Metode. Vi snakkede om, hvordan vi bedst sikrer en eksamen, der prøver individuelle kompetencer og der også er i overensstemmelse med undervisningsformen undervejs. Til det formål har vi nedsat en arbejdsgruppe bestående af både undervisere og studerende.

Ellers er noget af det, der fylder mest for tiden kontakten mellem instituttet og de studerende. Efter de store reformer har instituttet ikke længere mulighed for at skrive e-mails til de studerende.

For de studerende er det frustrerende, både fordi de føler, de ikke får informa-

tion fra instituttet, og fordi de studerende ikke har mulighed for at kommunikere om afholdelse af arrangementer indbyrdes – og dermed bidrage til et godt studiemiljø.

For instituttet og for underviserne er det også frustrerende, fordi vi ikke kan nå ud til de studerende vedrørende faglige arrangementer og information om undervisning.

Problemet er, at det er svært for os at finde ud af, hvordan vi kan få fat i opdaterede maillister i denne nye struktur, hvor ikke alt er lige gennemskueligt. Studienævnetsformanden, vores administrative chef, Henrik, og studiesekretæren Susanne, er begyndt at have regelmæs-

sige møder med de nye uddannelsessekreterer for at sikre, at vigtig information ikke går tabt. Vi håber, det kan afhjælpe nogle af de udfordringer, der er i at få alt lige fra eksamenstilmelding, opgaveaflevering, undervisningsplanlægning med mere til at fungere i denne omvæltningstid.

Vi opfordrer alle studerende til at gå til deres studenterrepræsentanter i studienævnet, hvis I oplever, at noget ikke fungerer så godt, som det plejer.

Problemet er, at det er svært for os at finde ud af, hvordan vi kan få fat i opdaterede maillister i denne nye struktur, hvor ikke alt er lige gennemskueligt.

Du har hørt om den. Du er nysgerrig. Du længes efter den. Du ved den er nummer 1 i USA lige nu. Du ved den udfordrer dig. Du ved at mange millioner mennesker har fulgt og har fulgt den. Du ved at den er på alles læber. Vi taler selvfølgelig om det amerikanske præsidentvalg.

Men har du mod på en mindst lige så udfordrende, skelsættende og debatskabende begivenhed, så tag din bedste veninde i hånden og kom ned i PB til en kop kaffe og Månedens Bog, der har solgt bedre end Harry Potter og De Vinse Mysterier, for:

**Politologisk Bogformidling introducerer
Månedens Bog i november:**

Fifty Shades Fanget

*"Perhaps Mr. Grey
intends on all his
employees being
blonde. I'm
wondering fifty if
that's legal."*

*"There's a very fine
line between pleasure
and pain. They are
two sides of the same
coin, one not existing
without the other."*

Nyt fra PF

Kære alle sammen

Årets store studietur er (vel)overstået, og vi er stolte over virkelig at have været, hvor det sker og set effekterne af Det Arabiske Forår helt tæt på, i smukke Beirut.

Semesteret er så småt ved at nærme sig sin slutning, hvilket naturligvis også betyder semestrets sidste fest. Den vil i år ligge den 23. november og vi vil selvfølgelig benytte os af lejligheden til at fejre, at endnu et semester er (næsten) veloverstået. Information om tema m.m. vil komme på facebook som vanligt.

Vi vil samtidig takke for en fed torsdagsbar hvor DJ Static sørgede for at de fremmødte fik en helt fantastisk aften.

God læselyst, vi ses til andre spændende PF-arrangementer og naturligvis også til den legendariske Juledag, hvor vi igen i år vil være til stede med en bar der ikke er for sarte sjæle.”

I kan som altid finde yderligere information om vores arrangementer og generelle arbejde på Facebook

PF - AU's mest stokastiske forening

Publikationer

- Aarøe, L., & Petersen, M. B. (2012). Hunger and Social Welfare Attitudes. Abstract from Annual meeting of the human behavior and evolution society, Albuquerque, USA.
- Aarøe, L., & Petersen, M. B. (2012). Crowding out culture: Scandinavians and Americans Agree on Social Welfare in the Face of Minimal Cues. Abstract from Annual Meeting of the International Association of Political Psychology, Chicago, USA.
- Albert, M., Harste, G., Patamaki, H., & Jørgensen, K. E. (2012). Introduction: World state futures. *Cooperation and Conflict*, 47(2), 145-156.
- Albert, M., Harste, G., Patomaki, H., & Jørgensen, K. E. (red.) (2012). Special issue on World State Futures.
- Andersen, L. B., Greve, C., Klausen, K. K., & Torfing, J. (2012). Mellem kontrol og blind tillid: Forvaltningspolitikens Skylla og Charybdis. *Administrativ Debat*, (2), 10-13.
- Andersen, J. G., Christiansen, P. M., Frandsen, A., & Gregersen, R. V. (2012). PolitikNU - holdninger, magt og politiske systemer. Aarhus: Systime.
- Andersen, J. P., Schneider, J. W., & Larsen, B. (2012). 16th Nordic workshop on bibliometrics and research policy. *ISSI Newsletter*, 7(4), 80-2.
- Beach, D. (2012). A stronger, more supranational Union. Zimmermann, H., & Dür, A. (red.), *I: Key Controversies in European Integration*. (s. 49-56). Palgrave Macmillan.
- Beach, D., & Pedersen, R. B. (2012). Case selection techniques in Process-Tracing and the implications of taking the study of causal mechanisms seriously. Paper presented at Annual Meeting, New Orleans, USA.
- Beach, D. (2012). Fremtidens ledersløse formandskaber. *Oekonomi og Politik*, 85(3), 63-74.
- Binderkrantz, A. S., Christiansen, P. M., & Pedersen, H. H. (2012). Sweet-talk or policy concessions? What interest groups gain in consultations and why.
- Blom-Hansen, J. (2012). Local Government in Denmark and the 2007 reform. Moiso, A. (red.), *I: Rethinking Local Government: Essays on Municipal Reform*. Kapitel 3.(s. 43-81). Helsinki: Government Institute for Economic Research.
- Brænder, M., Harrits, G. S., & Lindekilde, L. (2012). Dybdgående kvalitativ analyse. Bøgh Andersen, L., Møller Hansen, K., & Klemmensen, R. (red.), *I: Metoder i statskundskab*. (2.udgave udg.) Kapitel 9.(s. 211-234). Hans Reitzel.
- Christiansen, P. M., & Nørgaard, A. S. (2012). Demokrati, magt og politik i Danmark. (2. udg.) København: Gyldendal.
- Christiansen, F. J., & Pedersen, R. B. (2012). The Impact of EU on the Coalition Formation In a Minority System:: The Case of Denmark. *Scandinavian Political Studies*, 35(3), 179-197.
- Green-Pedersen, C., & Jensen, C. (2012). Politics matter. Green-Pedersen, C., Jensen, C., & Nannestad, P. (red.), *I: Offentlig Politik*. (s. 29-42). Hans Reitzel.
- Green-Pedersen, C., Jensen, C., & Nannestad, P. (red.) (2012). Offentlig Politik. Hans Reitzel.
- Gustafsson, L. R., & Jakobsen, M. L. (2012). Idéer som forklaring på offentlig politik. Green-Pedersen, C., Jensen, C., & Nannestad, P. (red.), *I: Offentlig politik*. Kapitel 9.(s. 163-187). København: Hans Reitzel.
- Harrits, G. S., & Møller, M. Ø. (2012). Velfærdens målgrupper.: Sociale kategorier og politisk legitimitet i indsatsen mod negativ social arv. *Politica*, 44(3), 435-454.
- Jakobsen, M. L., & Pallesen, T. (2012). Hvordan får vi flere penge? Og Hvordan får vi dem til at slå til?: Regionernes eksterne og interne strategier til håndtering af de økonomiske rammevilkår. *Politica*, 44(3), 379-399.
- Jensen, C. (2012). Anmeldelser af Jens Engberg: Det daglige brød. København, 2011. Jørn Henrik Petersen, Klaus Petersen og Niels Christiansen (red.): Dansk velfærdshistorie, bind I-VI, Odense 2010-2014. Gunnar Viby Mogensen: Det danske velfærdssamfunds historie, bind I-II, København, 2010. *Politica*, 44(3), 455-459.
- Jensen, C., & Andersen, J. G. (red.) (2012). Velfærdsstaten.
- Jensen, C. (2012). Hvad er offentlig politik?. Green-Pedersen, C., Jensen, C., & Nannestad, P. (red.), *I: Offentlig Politik*. Kapitel 1.(s. 7-27). Hans Reitzel.
- Knudsen, T. B. (2012). Den Engelske Skole og den humanitære intervention i Libyen: Legitimitet, dilemmaer og stormagternes rolle. Andersson, L., Friese, D., & Nielsen, G. K. (red.), *I: IP i praksis*. Kapitel 7.(s. 107-128). København: Djøf / Jurist- og Økonomforbundet.
- Knudsen, T. B. (2012). Et land i krig (II): Anmeldelse af Lars Halskov og Jacob Svendsen, Et land i krig. København: PolitikensForlag, 2012. *Udenrigs*, 67(2), 111-116.
- Lippert-Rasmussen, K., & Petersen, T. S. (2012). Ethics, organ donation and tax: a reply to Quigley and Taylor. *Journal of Medical Ethics*, 38(8), 463-464.
- Lippert-Rasmussen, K. (2012). Estlund on Epistocracy: A Critique. *Res Publica*, 18(3), 241-258.
- Løftager, J. (2012). Anmeldelse af Christian Rotbøll: Jürgen Habermas, København: DJØFs Forlag, 2011. *Oekonomi og Politik*, 85(3), 95-96.
- Møller, J., & Skaaning, S. E. (2012). Concept-Measure Inconsistency in Contemporary Studies of Democracy. *Zeitschrift fuer Vergleichende Politikwissenschaft*, 6(Supplement 1), 233-251.
- Nielsen, J. U-M., & Svendsen, G. T. (2012). EU Lobbying and Anti-Dumping Policy. *Journal of World Trade*, 46(1), 187-211.
- Pedersen, R. B. (2012). Danish Foreign Policy Activism: A Case of Differences of Degree?. *Cooperation and Conflict*, 47(3), 331-349.
- Pedersen, R. B., & Christiansen, F. J. (2012). Aldrig mere en Irak-krig?. *Udenrigs*, (2), 81-86.
- Petersen, T. S., & Lippert-Rasmussen, K. (2012). Ethics, organ donation and tax: A Proposal. *Journal of Medical Ethics*, 38(8), 451-457.
- Petersen, M. B., Aarøe, L., Jensen, N. H., & Curry, O. (2012). Social Welfare and the Psychology of Food Sharing: Short-Term Hunger Increases Support for Social Welfare. Paper presented at The Annual Meeting of the Midwest Political Science Association 2012, Chicago, USA.
- Stubager, R. (2012). The parliamentary election in Denmark, September 2011. *Electoral Studies*, 31(4), 861-864.
- Svendsen, G. L. H., Svendsen, G. T., & Graeff, P. (2012). Explaining the emergence of social trust: Denmark and Germany. *Historical Social Research*, 37(3), 351-367.

Kandestøberens retningslinjer

Kandestøberen er bladet for de studerende og ansatte på Institut for Statskundskab.

Redaktørerne er ansvarshavende for bladets indhold, herunder også annoncer.

Kandestøberen bestræber sig på at skrive artikler, der sagligt, underholdende og frit fortæller historier, der er relevante for de studerende og ansattes hverdag og fag.

Kandestøberen bestræber sig endvidere på at facilitere debatter, der er relevante for instituttet. Dette gøres blandt andet igennem optagelse af læserbreve, som Kandestøberen modtager og trykker. Hvis et debatindlæg kræver et svar, tilstræbes det, at svaret bringes i samme nummer som debatindlægget.

De ansvarshavende redaktører forbeholder sig dog ret til at fravælge et læserbrev, hvis de skønner, at det:

- Er i strid med gældende lovgivning
- Er racistisk eller injurierende
- Er skrevet i en unødigt grov tone
- Udleverer personlige oplysninger
- Indeholder personangreb på debattører, skribenter eller andre personer
- Er uvedkommende eller irrelevante for debatten, herunder kommercielle indlæg

Debatindlæg må højst fylde 700 ord, og redaktørerne forbeholder sig retten til at forkorte debatindlæg længere end dette og til at foretage sproglige rettelser og mindre sproglige opstramminger.

Annoncer i Kandestøberen bliver ikke optaget, hvis de bryder med ovenstående retningslinjer.

Læsegruppebørs

- *Står du og mangler en læsegruppe/makker?*
- *Er I en læsegruppe, der godt kunne tænke jer endnu et medlem?*

Så skriv til studievejledningen på IFSK på: stvej@ps.au.dk

Du/I skal opgive

- Navn
- Om du søger en læsegruppe, eller om I er en læsegruppe, der søger medlemmer
- Hvilke fag/semester det drejer sig om
- Om det er en læsegruppe for semesteret eller om det kun drejer sig om eksamenslæsning
- Kontaktoplysninger du ønsker at opgive til andre søgende.

Af studievejledningen kan du forvente at:

- Vi indsamler ovenstående oplysninger på en nem og sikker måde
- Vi oplyser dig om andre læsegruppesøgende, således at det kun er jer, der søger læsegrupper, der får del i hinandens oplysninger.

I skal selv stå for at tage kontakt til hinanden.

Vi kan ikke garantere, at man gennem læsegruppebørsen får en ny læsegruppe/makker. Vi er blot formidlere af kontakterne. Derfor er det vigtigt, at I selv er aktive og opsøgende.

Jul på IFSK

præsenterer

udgave af juledagen

d. 5 dec 2012